

KOMMUNISTISK POLITIK

Studerende i Napoli demonstrerer mod nyliberal universitetsreform 30. november 2010

STUDENTEROPRØR! ITALIEN 2010!

Nr. 24

14. årg.

2010

10. december

-

23. december

Støttepris 20 kr.

TEMA: Wikileaks: Slip sandheden fri

Diplomatisk spionage s. 2 • Wikileaks: Slip sandheden fri s. 3 •
Kemiske Karen og andre VKO-bomber s. 4 • 70.000 fattige i København s. 5 •
Konfrontationskurs i EU s. 6 • IT-kriminalitet og censur s. 7 •
Konference mod social dumping s. 8 • Realløn på rutsjetur s. 10 •
Sidespringet på Sidesporet s. 11 • Vær utålmodig menneske! s. 12 •
Nederlag for demokratiet s. 14 • COP 16 dans på graven s. 15 •
Haitis fupvalg s. 17 • Borgerlige i kamp mod efterlønnen s. 18 •
Folkerepublikken Korea forsvarer sig s. 21 • Debat s. 22 • Fogh på lærredet s. 24

Diplomatisk spionage

KOMMUNISTISK POLITIK

Den 4. november avslørede norsk TV 2, at den amerikanske ambassade i Oslo havde en særlig Surveillance Detection Unit, SDU, som fra en lejlighed udenfor ambassaden i ti år havde bedrevet en omfattende overvågningsvirksomhed og indsamlet store mængder informationer om enkeltpersoner. Afsløringerne blev fulgt af tilsvarende i Sverige, Tyskland og andre lande, heriblandt Danmark.

Oprettelsen af sådanne enheder (Surveillance Detection Guard) ved de amerikanske ambassader i udlandet skete efter en særlig instruks i 1998, da Bill Clinton var præsident. Enhederne skulle ikke mindst bemandedes af efterretningsfolk og eks-politifolk, og informationerne samles i programmet SIMAS, som udover at benyttes af de amerikanske ambassader deles med de to store amerikanske efterretningstjenester CIA og FBI, og sandsynligvis den amerikanske hær. Alle 'mistænkelige personer' skal registreres med alt fra hårfarve til andre personlige kendetegn samt personlige adresseoplysninger. Oplysningerne skal tidligst kunne slettes efter 20 år.

Det varede ikke længe, før det stod klart, at en tilsvarende SDU-enhed fandtes i Danmark og bedrev spionage fra en lejlighed over folkebiblioteket på Dag Hammarskjölds Allé, 100 meter fra ambassaden. En tidligere ansat trådte frem og fortalte at udspioneringen også fandt sted langt uden for ambassadeområdet, hvor folk blev skygget. Senest har det vist sig, uden at historien dog er bekræftet, at noget tilsvarende foregik allerede i 90'erne, hvor ambassaden var interesseret i at følge aktivister fra og til Ungdomshuset på Jagtvej.

Det er indlysende at den hele virksomhed bruges til at registrere og lagre oplysninger om folk, som er kritiske over for amerikansk politik. Antallet af disse voksede markant efter starten på krigen i Afghanistan og den såkaldte krig mod terror i 2001. Store demonstrationer afholdtes igen ved den amerikanske ambassade, både i forbindelse med Afghanistankrigen, men ikke mindst ved starten på krigen mod Irak med dansk deltagelse, og i de første år derefter.

Justitsminister Lars Barfoed erklærede fra starten af, at han var sikker på, at USA overholdt dansk lov, og efter nye afsløringer sendte han PET til ambassaden. De kunne fortælle, at USA overholdt dansk lov og at de havde indskærpet dansk lov for ambassaden, så de var sikre på, at nu blev dansk

lov overholdt. Efter lidt tøven blev det indrømmet, at de danske myndigheder kendte til overvågningen. Derefter blev der stille om sagen.

Den skal mørklægges og begraves. For den er alvorlig. Dansk medvirken til amerikansk spionage er landsforræderi. De arkiver, som PETs forløber før krigen førte over danske kommunister, blev udleveret til Gestapo. Bistand til USAs ulovlige registrering er af samme karakter.

Men den kan snart åbnes igen. I Sverige er dette sket i forbindelse med wikilækkene. Den amerikanske ambassadør kalder simpelthen svensk neutralitet for 'en usandhed' og betegner Sverige som en 'pragmatisk og stærk partner.'

Wilhelm Agrell, professor i efterretningsanalyse ved Lunds universitet, kalder dette for 'mere end 60 år gammel fortsat dobbeltpolitik', der i grunden har rødder helt tilbage til det svenske dobbeltspil under 2. Verdenskrig. Det officielle Sverige vil have tætte forbindelser med USA, også på det sikkerhedspolitiske område, men disse forbindelser holdes hemmelige, skjult for offentligheden, skjult for parlamentet, uden for enhver kontrol:

"At medborgerne tilhører de uvedkommende, siger nærmest sig selv", skriver Agrell: "Det er således helt konsekvent, at præsident George W. Bush af sin Stokholms-ambassadør får det råd, at hvis han takker statsminister Reinfeldt for det nære samarbejde i kampen mod terror, så bør det ske i enrum."

Svenske medier har påstået, at den israelske ambassade bedriver en lignende overvågning som den amerikanske. Den israelske ambassade i Danmark er lige nu i gang med at rekruttere 1000 danskere som indflydelsesagenter. De skal aktivt være med til at pleje Israels politiske interesser gennem bl.a. positive budskaber i medierne og via støttedemonstrationer. Det vil give dem forskellige materielle belønninger og begunstigelser. Bag det står udenrigsminister Avigdor Lieberman, der har ønsket en PR-kampagne i udvalgte europæiske lande for at forbedre Israels anseelse. Det er bl.a. Storbritannien, Italien, Frankrig, Spanien, Tyskland, Holland og Norge – og så Danmark, altså. Sender Barfoed PET på banen igen?

Redaktionen 7. december 2010

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 350 kr.

År (25 nr.) 600 kr.

Institutioner

½ år 440 kr. - 1 år 860 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 17.12.10

Wikileaks: Slip sandheden fri

Klapjagten på Wikileaks' grundlægger, australieren Julian Assange, minder i sin mediegenlyd verden over om klapjagten på Osama bin Laden, der blev påbegyndt 11. september 2001, men endnu ikke har ført til arrestation – eller vished om hans død.

Julian Assange har ikke bedrevet terror, men fremstilles som en kriminel terrorist, der fra et skjulested under jorden søger at tilføje USA, NATO og alle lande og alle regeringer maksimum skade. Han er en trussel mod freden i verden, erklærer NATOs generalsekretær Anders Fogh Rasmussen, som har følgeskab af snesevis af stats-overhoveder og titusindvis af 'ansvarlige' ministre, politikere og redaktører. Der er ikke den forbrydelse Assange ikke er blevet anklaget for. Han beskyldes endog for mord på ytringsfriheden af ytringsfrihedens traditionelle neoliberale vogtere, der mener at den skal overlades til dem.

For at have det på det rene: Wikileaks har intet at gøre med det kendte net-opslagsværk Wikipedia, men blev verdenskendt ved at publicere hemmeligholdte dokumenter, der kunne berette sandheden om en mørkelagt sag. Men især tre sæt dokumenter har gjort Assange og Wikileaks til mål nr. 1 for amerikanske og allieredes efterretningstjenester, politi og mediekampagner. Først afsløringerne fra Irak-krigen i form af amerikanske militærrapporter, og derpå lækkene om Afghanistan. Begge har bidraget til en større forståelse af både den militære virkelighed i de to ulovligt besatte lande, krigsforbrydelser og løgnedække. Men da Wikileaks begyndte at offentliggøre *Cablegate*, en kvart million diplomatiske indberetninger hovedsageligt fra amerikanske ambassader rundt om i verden, er det helt store skyts blevet sat ind. Assange og Wikileaks skal stoppes for enhver pris. Og stoppes nu.

Den egentlige fortjenstfulde *whistleblower* - og det skal ikke glemmes - er en nu amerikansk efterretningsofficer Bradley Manning (f. 1987), der i maj i år blev arresteret i Kuwait og har

siddet fængslet siden med anklager, der kan føre til 52 års fængsel.

Indtil nu er kun en brøkdel af Cablegate-dokumenterne, der spænder over hen ved 15 år, med en stor overvægt af dokumenter fra de seneste fem år, blevet lagt på nettet. De offentliggøres i et samarbejde med en række internationale som også Afghanistan-lækken blev det. Og denne gang med mediepartnere, som tilhører det internationale og nationale establishment som New York Times, det britiske The Guardian, det spanske El Pais og Der Spiegel i Tyskland.

KOMMENTAR

Denne kloge offentliggørelsesstrategi har gjort det vanskeligt for magthaverne at ramme Assange og Wikileaks. Forfølgelsen vil afsløre sig som angreb på den højt besungne ytrings- og pressefrihed. De dominerende medier har i den grad haft glæde af wikileaks, der har forsynet dem med tusindvis af mere eller mindre saftige historier. Og afsløringerne har ikke bare vakt uro i regeringer, men også ført til afskedigelser og pinlige spørgsmål i medier og parlamenter.

Cablegate giver nemlig et enestående indblik i, hvordan amerikansk diplomati fungerer, og ikke mindst dets forhold til allierede og vasaller. Det giver selvfølgelig ikke hele sandheden. Det er USA's verden og kun en del af den. De største hemmeligheder er heller ikke med. Der er ikke tale om CIA- eller andre efterretningstjenesterapporter.

Selvom de selvfølgelig tegner et billede af et amerikansk diplomati, som aktivt spionerer f.eks. mod FN-embedsmænd, organiserer studehandlere om NATO-topposter eller klimatopmøder, og opretholder nyttige forbindelser med både regerings- og oppositionspolitikere i allierede lande, der vil stå på god fod med USA.

Afsløringerne ryster det rosenrøde og ideelle billede af USA's og dets allieredes 'kamp for frihed og demokrati' overalt på kloden og er med til at tegne de reelle magt- og profitinteresser, der ligger bag.

Magtens instrumenter er enorme. Det blev understreget, da Wikileaks blev smidt ud fra Amazon, der hostede hjemmeside, da Paypal standsede betalingerne, og Mastercard og Visa standsede alle overførsler til Wikileaks. Assanges personlige konto i en schweizisk bank blev lukket. Kina lukkede simpelthen for adgang til hjemmeside. 'Ytringsfrihedens' vestlige helte må bruge mere sofistikerede metoder. Forsøgene på at lukke wikileaks på nettet er allerede mislykkedes. Der findes hundredtusinder af kopier af samtlige lækkede dokumenter og de vil ikke kunne holdes tilbage.

Det er en utrolig vigtig og principiel kamp, der finder sted i denne sag - mellem magten og ytringsfriheden, mellem magtens interesse i at mørklægge sandheden i spin og propaganda og offentlighedens interesse i reel information.

Det er grunden til at Julian Assange skal stemples som gemen kriminel. Derfor er der i Sverige blevet skabt en sag om påstået voldtægt og seksuelle overgreb, hvor han blev efterlyst internationalt. Det er formelt derfor, han nu er anholdt og fængslet i UK. Nu afventer en evt. udlevering til Sverige - hvorfra han vil kunne videreudleveres til USA, der til den tid vil have gravet nogle Guantanamo-krævende anklager frem.

Den svenske sexhistorie handler om to unge kvinder, der har meldt Assange for sexovergreb. De gik godt nok frivilligt i seng med ham, men angiveligt skal Assange med vilje have ødelagt et kondom i det ene tilfælde, i det andet ville kneppe fire gange, hvor den unge fan kun ville tre. Den ene af kvinderne, Anna Ardin, var organisator af en foredragsturné i Sverige med Assange. Hun tilhører en kristen feministisk fraktion i det svenske socialdemokrati. Hun har bl.a. leveret blogindlæg på til et Castro-fjendtligt tidsskrift med forbindelser til det betændte eksilcubanske miljø, der styres af CIA.

Sexanklagerne stinker og ligner en klassisk efterretningsoperation. Og hele kampagnen mod Assange og Wikileaks stinker langt væk af magtens terror.

Kemiske Karen, Talstærke Tina og andre VKO-bomber

Sidste akt i VKO-regeringen 9-årige regimente er en fald-på-halen farce med titlen 'Det brænder på i Blå stue'

Et stort flertal af danskerne er så grundigt trætte af VKO, at det kun er de sidste dages fanatisk troende, der endnu håber på et mirakel, som kan redde regeringskonstellationen efter et valg. Det mindste regeringsparti er blevet blodtappet af konstant uro og deserterende folketingsmedlemmer, der ikke har kunnet klare mere. Nu er turen kommet til statsministerpartiet, som ligger til tæsk i opinionsmålingerne og også ser ryggen af topfolk, hvoraf nogle håber på bedre fremtidsmuligheder i partiet Liberal Alliance.

Dannelsen af dette parti op til sidste valg var som bekendt en manøvre, der lykkedes, idet det under den tidligere 'radikale' Naser Khaders ledelse og som erklæret 'midtsøgende parti' skulle sikre VK-regeringen en periode mere, mens det lovede at gøre en ende på Pia Kjærsgaards indflydelse. Nu er Khader konservativ og Liberal Alliance profilerer sig som et ultraliberalt højrefløjsparti, som suger blod fra både V og K og søger at konkurrere med en fløj af Dansk Folkeparti i nyliberal dogmatik, men med en vis distance til sidstnævntes åbenlyse racisme.

Det borgerlige Danmark er med andre ord splittet og i indbyrdes klammeri. De store stridspunkter p.t. er flygtninge- og indvandrerpolitikken med og uden point og den nyliberale 'refompolitik' med eller uden efterløn.

Kørt færdig

Siden VKO proklamerede deres nyliberale systemskifte i slutningen af 2001, da den første Fogh-regering blev dannet, er der gennemført love og forordninger i et aldrig tidligere set tempo. En stor del af dem EU-direktiver, der er gjort til dansk lov. Nu vil man for 24. gang lave en reform af folkeskolen. Tilsyneladende tror Lars Løkke på det

som en formel for overlevelse på statsministerposten. Et af problemerne ved det er, at de konstante ændringer over for VKO's støtter understreger, at deres regering ikke hidtil har gjort det 'godt nok' på trods af masser af tid og parlamentarisk flertal.

En meningsmåling ved 9-året for VKO's tiltræden fælder en hård dom over dens samlede politik. Et stort flertal mener, at krigen i Irak og Afghanistan er det værste, den har bedrevet. Foghs 'aktivistiske udenrigspolitik' er faldet med et brag, men alligevel stadig officiel dansk politik.

VKO's system af løgne og spin og den systematiske dækken over sig selv, som om årsagerne til den danske krigsdeltagelse eller overbetalingen af privathospitalerne, er en vigtig faktor i, at regeringen er kørt fast og færdig. Ingen tror den. Det hæsblesende 'reformtempo' og den faktiske afmontering af tilkæmpede velfærdsgoder er en anden.

Lars Løkke har søgt at imødegå faldet ved kosmetiske regeringsændringer. En flok yngre kvinder er gjort til ministre. En kvindelig krigsminister skal trøste de efterladede. Kvindelige velfærds- og socialministre skal intimbarbere de sociale budgetter. Det er blevet tid for sidste akt i forestillingen 'Det brænder på i Blå stue', det er blevet tid for Kemiske Karen, Talstærke Tina og de andre VKO-bomber.

Flere bomber mod borgerne

Miljøminister Ellemann (V) fik sit tilnavn 'Kemiske Karen' for sin kamp for at bringe 6100 tons af den superfarlige miljøgift HCB fra Australien til destruktion på Kommunekemi i Nyborg. Afsøringen af et utal af bortforklaringer omkring giftens farlighed og manglende sikkerhedsforanstaltninger, massive protester fra borgerne i Nyborg og det grønne Danmark og ikke mindst havnearbejdernes trusler om ikke at lodse giftskibet fik miljøministeren til at udsætte transporten indtil videre. Hun har en rigtig dårlig sag. Kommu-

nekemis profit ligger hende mere på sinde end borgernes sikkerhed.

Den tidligere konsulent i Dansk Arbejdsgiverforening Tina Nedergaard (V) er blevet undervisningsminister uden pædagogisk erfaring eller skolepolitisk indsigt. Hun viste sig at være et produkt af en svigtende grundskole, da hun præsenterede den nyeste skoleform, hvor hun vil hæve loftet for antallet af skolebørn i klasserne til 33+. Efter hendes mening ville der blive 33 børn og to lærere, hvis man lagde to klasser på hhv. 16 og 15 elever sammen. De utallige folkeskolereformer gennemføres alle for at styrke læsefærdighederne og det faglige niveau, hedder det sig. Men det skal gøres ved at forringe både børnenes og lærernes vilkår.

Det helt store mål for den nyliberale reformpolitik i disse år er totalafskaffelsen af efterlønnen. Der mener hele den nyliberale elite, at der er rigtig mange milliarder at stjæle. Men VK lovede fra sin tiltræden ikke at pille ved den populære ordning. Det har de gjort, men Venstre vover ikke åbent at gå ind for at afskaffe den for nærværende. Men da nedskæringer skal betale for skattelettelser til de rige og bankredningerne skal SU'en holde for, og beskæring af førtidspensionen er et skridt på vejen.

Beskæftigelsesminister Inger Støjberg (V) og socialminister Benedikte Kiær (K) vil med lovgivning reducere antallet af folk på førtidspension, bl.a. ved at holde under 40-årige endnu længere på den lavere bistandshjælp og reducere kommunernes tilskud ved førtidspension. De sympatiske ministerdamer fremstiller det som en udstrakt hånd til førtidspensionisterne til at komme i arbejde igen. De ved selvfølgelig godt, at det kun er efter lange og ydmygende undersøgelser, folk får tilkendt denne pension. Ingen 'parkeres' på en højere ydelse. Og det er selvfølgelig allerede i dag muligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet, hvis en førtidspensionist skulle blive rask nok.

VKO giver sig ikke så nemt. Desværre er farcen ikke kun skuespil. Deres bomber er reelle nok, og de stinker.

It-milliarder fosser ud af landet

Danske virksomheder outsourcete sidste år it-opgaver for 16,3 milliarder kroner. Og en stigende andel havner i lavomkostnings-lande

Danske virksomheder får løst it-opgaver for milliarder i lavomkostningslande som Pakistan og Ukraine.

Sidste år blev opgaver som udvikling, projektservice og hosting for 16,3 milliarder kroner outsourcet til it-virksomheder.

Og op mod en femtedel af opgaverne blev sendt ud til lavomkostningslande, hvor det er billigere at udvikle it og hoste servere.

En rapport fra it-analysevirksomheden IDC viser, at udviklingen fortsætter: Virksomhederne lægger de tekniske opgaver i lande, hvor løn- og drifts-

udgifter er lavere end i Danmark.

”Virksomhederne lægger opgaver ud til lavomkostningslande for at spare penge. Det hænger meget godt sammen med krisen,” siger analysechef Brian Troelsen.

Hos interesseorganisationen IT-Branchen vurderer direktør for forretningsnetværket, Jane Eis Larsen, at mindst halvdelen af de 500 medlemsvirksomhederne outsourcer it-opgaver.

Og forklaringen er enkel. I bæltet af lande mod øst er de helt i front på de tekniske kompetencer.

”De er knalddygtige teknisk i bred forstand. Ofte har de haft tradition for rigtig gode tekniske uddannelser. Så det er let at finde de gode it-kompetencer i den del af verden. Til gengæld har de ikke samme udviklede viden på forretningsmodeller,” siger Jane Eis Larsen.

Under den økonomiske krise er der sket et skred i de danske virksomheders holdning til at sende it-opgaver ud af

Nodes

Det danske social media-bureau Nodes er en af de virksomheder, der har spottet talenter i Hviderusland

landet.

I 2008 svarede 83 procent af de adspurgte, at de aldrig ville overveje det, mens 10 procent allerede fik løst it-opgaver i udlandet.

Sidste år svarede 27 procent, at de har sendt opgaverne ud, mens 37 procent overvejede at gøre det. Blot 36 procent havde fortsat den holdning, at de aldrig ville overveje det.

Mens Indien i de senere år har været et populært land at sende opgaverne til, så har løninflationen dér fået danske virksomheder til interessere sig mere for lande som Kina, Filippinerne og Ukraine og Hviderusland i den tidligere østblok. Newspa, *Oliver Batchelor*

70.000 fattige i København

Egedal er i bund. København i absolut top. Der tales om, hvor mange fattige hver kommune i Danmark forholdsvis rummer. På trods af det store indbyggertal kan København bryste sig af de fleste fattige – vel at mærke også forholdsmæssigt!

Det er en rigtig dårlig Danmarksrekord for en by, der i flere sammenhænge er udnævnt til at være verdens bedste storby at leve i. Det sætter spørgsmålstegn ved, hvilken lup der er blevet benyttet ved en sådan kåring. Alternativt må man konstatere, at det står rigtigt slemt til i de sammenlignelige byer.

Helt præcis handler det om 70.867 personer i Københavns kommune, der er sat godt og grundigt på afstand af velstanden, hvilket omregnet vil sige hver sjette borger. Armoden er på én og samme tid voldsom og usynlig. Det er nemlig kun et fåtal af dem, der kan betegnes som hjemløse, tiggere eller mødre i kø til julehjælpen hos Frelsens Hær. Den brede armod rummer mennesker, som er modtagere af starthjælp og nedsatte kontanthjælpsydelse. Mennesker, der lider afsavn og trækker sig fra samfundslivet, fordi de ikke har råd

til at deltage i fritidsaktiviteter, købe receptpligtig medicin eller sende familiens børn til fødselsdagsfest med en gave.

Forstander på Kofoeds Skole i København, Jens Aage Bjørkøe, kalder velfærdssystemet for en sejlvet myte. Han betegner fattigdommen som relativ og usynlig:

- Fattigdommen findes ikke længere i klassisk forstand. Vores indkomstfordeling og forsørgelse af mennesker sikrer, at alle får mad, tag over hovedet og tøj på kroppen. Derfor er det svært at få øje på tusinder, som i dag lever uden økonomisk råderum, arbejde og følelsen af at have værdi i hverdagen.

Institutionen Kofoeds Skole har fungeret som et dagligt ly for fattige i omkring 80 år, men problemet er ikke blevet mindre ifølge forstanderen:

- Alle forsøger at spille rollen i deres eget liv bedst muligt. Vi er udstyret med en selvrespekt, som får os til at tage det fineste tøj og smilet i brug på gaden. Ingen har lyst til at skilte med, at de er fattige og sølle.

Når det gælder et billede af de større byer i Danmark, så er det et fællestræk,

at villaforstæderne hører til i den pæne ende. De fattige har simpelthen ikke meget at gøre godt med i et villakvarter, men tvinges i stedet til bykernerne, hvor det billige etagebyggeri dominerer – alternativt til de udnævnte ghettoområder, som oftest har deres udspring i de tidligere satellitbyer.

VK-regeringen har i hele deres eksistensperiode nægtet at anerkende fattigdommen som et problem, hvorfor de heller ikke har vedtaget en fattigdomsgrænse. Det er en politik for ”hovedet i busken”: Når ikke den kan ses eller er defineret, så eksisterer den ikke.

De utallige og velmenende private hattedameorganisationer eller offentlige institutioner som Kofoeds Skole eller Rådet for Socialt Udsatte har tjent formålet med at reducere fattigdommen. Forandringen kommer fra neden: En omfattende social bevægelse vil være i stand til at rykke på spørgsmålet, en revolution vil sikre en fastholdelse og udbygning af resultaterne.

Studenteroprør i gang

Konfrontationskurs i EU

Den politiske krise i EU og de enkelte EU-lande uddybes, mens protesterne mod den nyliberale nedskæringspolitik vokser. I mange lande er studerende gået på gaderne, i Italien har et regulært studenteroprør udviklet sig over de sidste par år. Det kommende EU topmøde i december vil blive mødt med demonstrationer og strejker

Wikileaks skaber uro i EU

Det er ikke kun den amerikanske regering, som rystes af de diplomatiske wikileaks, hvoraf foreløbig kun en brøkdel er kommet på nettet. De vil sandsynligvis udløse kriser og få konkrete konsekvenser i hver eneste EU-hovedstad. I Sverige er det f.eks. dokumenteret, at Reinfeldt-regeringen afviste en formel samarbejdsaftale om udlevering af svensk overvågningsmateriale til amerikanerne, af frygt for at den skulle fremlægges for Riksdagen, men til gengæld boostede 'de uformelle kanaler' til den amerikanske supermagt. Samme resultat, bare med lusk. Den svenske opposition er vred og truer med ministerstorm.

I Tyskland blev udenrigsminister Guido Westerwelles personlige rådgiver fyret, da det viste sig at han have videregivet fortrolige oplysninger om regeringskoalitions-forhandlingerne til amerikanerne. Men måske han bare var en uformel kanal!

Selveste unionspræsident Herman Van Rompuy optræder nu i dokumenterne i en samtale om Afghanistan, hvor EU-landene har 30.000 mand med den amerikanske ambassadør i Belgien allersidst i 2009:

- Europa er der og vil være der af respekt for USA, men ikke af respekt for Afghanistan, sagde den 'europæiske' præsident, der tilføjede: - Ingen tror på Afghanistan mere. Men vi vil tage 2010 med for at se resultater. Hvis det ikke virker, så er det forbi, for det er den sidste chance.

bliver de mange døde soldater, eller måske snarere deres pårørende, de sårede, nuværende og tidligere udsendte sikkert glade for at høre. De var der for USA's skyld. De 39 døde danskere og hundreder af sårede var ofre på det

transatlantiske venskabs alter.

Ikke underligt, at Anders Fogh, der som kriminel studehandler solgte ytringsfriheden for at blive generalsekretær for NATO mener, at Wikileaks truer freden i verden!

Eurokrisen fortsætter

For et par uger siden blev en statsbankerot og truende kollaps af euroen afværget ved en aftale mellem Irland og IMF og EU om lån og garantier på 85 mia. euro (645 mia. kr.) med tilbagebetaling over de næste 10 år. Aftalen blev indgået med en regering, der ikke har noget reelt mandat, 100.000 demonstrerede samme dag i Dublin.

Grækenland fik tilsagn om at de kan få forlænget afdragstiden på deres lån på 110 mia. euro fra 3 år til 10 år, i lighed med Irland.

Island er ved at være klar til et nyt forsøg på en gældsaftale med England og Holland om de 30 mia. kr. i indskydergaranti, som de to lande kom til at hænge på, da Icesavebanken kollapsede i 2008. Kravet om overtagelsen af gældsforpligtigheden blev en del af en "redningspakke" fra IMF, og indgår som et centralt element i den islandske regerings forhandlinger om medlemskab af EU. En tidligere aftale blev stemt ned ved en folkeafstemning i marts.

I starten af ugen afholdt EU's finansministre møde med de kommende gældsoplægnings-pakker på dagsordenen. Det er efter alt at dømme Portugal, der er udset som nyt offer for den særlige EU- gælds sanering. Mødet er en forberedelse til topmødet i december hvor den europæiske gældskrise bliver et altoverskyggende tema.

Fra Bruxelles har propagandaen til offentligheden hele året lydt, at krisen var overstået og eurokrisen var redet af, i første omgang da Grækenland fik sin gæld lagt om. Det synes at stå klart at hverken krisen eller i særdeleshed krisen for euroen er overstået. Og det ikke en krise der kan afgrænses til øst eller syd Europa.

Danmark er ingen undtagelse. Alle-rede nu forventes et underskud på 10

De italienske studerende og uddannelsessøgende – fra folkeskoler til universiteter – har løftet fanen fra '68 og udløst et nyt studenteroprør i protest mod undervisningsminister Mariastella Gelminis omfattende uddannelsesreform. Den 7. december kom det til sammenstød ved La Scala-operaen i Milano, der skulle sæsonåbne med Richard Wagners 'Valkyrien', hvor demonstranter med bannere, der krævede, at Berlusconi og Gelmini går af, blev angrebet af uropoliti.

Det er symptomatisk for en situation, hvor protesterne mod den foreslåede uddannelsesreform over de sidste to år har spredt sig til alle led i systemet og alle grene af samfundet. Ikke bare er skoler og universiteter blevet besat. Også kulturmonumenter som Det skæve tårn i Pisa og Colosseum i Rom er blevet det. Reformen er en nyliberal centraliserings- og topstyringsreform, der eliminerer studerendes og ansattes indflydelse og betyder nedskæringer overalt sammen med øget brugerbetaling.

De studerendes masseprotester blokerede også i sidste uge for togtrafik og anden transport i et forsøg på at forhindre deputeretkammeret i at vedtage reformen. Det gjorde det – men den endelige afgørelse i senatet er udsat til efter den 14. december, hvor overhuset skal stemme om en mistillidserklæring til Berlusconi-regeringen.

mia. kroner i 2010, der ikke er regnet med i sommerens krisepakke, Næste års krisepakke er derfor allerede ved at blive forhandlet på plads i korridorerne. Nye lån optages for at betale de gamle lån af, og hvert år byder på en ny krisepakke til at dække de akkumulerede underskud på statsfinanserne.

Aktionsdag 15. december

Under en parole om *Nej til nedskæringer for de mange og bonusser til de få*, opfordrer Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (ETUC) til fælles handling den 15. december under det kommende EU topmøde for at protestere mod krisepolitikken.

Protestaktioner vil blive arrangeret over hele Europa. I en række lande planlægges der demonstrationer, arbejdsnedlæggelser og generalstrejke.

EFS-toppen vil imidlertid gerne hjælpe EU ud af både den politiske og økonomiske krise. I et brev til det europæiske råd og unionens finansministre har EFS foreslået en 'New Deal' for EU (à la den amerikanske i 30'erne i sidste århundrede). Generalsekretær John Monks foreslår at overføre en del af medlemslandenes gæld til EU og en fælles investeringsstrategi på unionsplan som dens hovedbestanddele. Det går ikke mindst ud på at redde euroen og EU som sådan:

- Drømmen om en 'stadig tættere union' og en fælles mønt risikerer at forvandle sig til et mareridt for de 16 millioner registrerede arbejdsløse, siger EFS, der erklærer at uden sociale resultater vil folkene vende det europæiske projekt ryggen.

Det er netop det, som er ved at ske: Folkene er begyndt at vise det europæiske projekt ryggen, og de gør det i gaderne, og på mange andre måder. EU-landenes krisepakker har en klar politisk karakter og en klar klassekarakter. I modsætning til hvad finansministre og regeringer har forsøgt at sælge som generelle nedskæringer på alle områder, er der klare politiske prioriteringer vendt mod overførselsindkomster, sundheds- og uddannelsessektoren, mod arbejderne i den private og offentlige sektor, mod unge og pensionister. De rige holdes fri:

Derfor protesteres der over det hele.

IT-kriminalitet og censur

Wikileaks offentliggørelse af hemmelige dokumenter om Irak, Afghanistan og nu USAs udenrigs- og ambassadekommunikation er verdens helt store nyhed i øjeblikket. Udover selve indholdet af de lækkede dokumenter, der afslører magt-eliten som det, den er - arrogant, kynisk, beregnende og løgnagtig, sker der interessante ting i kølvandet på lækken. F.eks. straffesagen i Sverige mod frontfiguren, der først blev droppet, for siden at blive genoptaget og opprioriteret i takt med offentliggørelsen af nye dokumenter. Eller betalings-systemer og banker, der lukker for donationer til organisationen. Eller hosting-firmaer, der ikke længere vil have noget med hjemmesiden at gøre.

Tre tydelige eksempler på, at hvis man bliver for irriterende for "de store drenge", så begynder man at få problemer.

En sjov konsekvens af forsøgene på at lukke hjemmesiden er at dokumenterne bliver tilgængelige flere og flere steder.

En relateret historie, om end noget mindre, giver et interessant indblik i rækkevidden af myndighedernes forsøg på at skræmme og censurere bestemte grupper. Det handler om Autistici/Inventati, et italiensk kollektiv, der arbejder for at skabe sikker elektronisk kommunikation for progressive grupper, bl.a. gennem at tilbyde mail-konti og blogs.

En italiensk fascistisk organisation - "Casa Pound" - følte sig truet og chikaneret, bl.a. gennem anti-fascistiske slogans på en væg, noget maling på en dør, artikler på italiensk indymedia og en blog hostet hos Autistici/Inventati.

Det var altså hårdt at være fascist i Italien, og de bad politiet om at gøre noget ved det. Og så kommer det interessante:

Af sikkerhedsmæssige grunde befinder Autistici/Inventati servere sig ikke i Italien, men er spredt udover Europa, bl.a. i Holland og Norge. På grund af sagens alvor - modstand mod fascisme

Wikileaks talsmand Julian Assange

- mente det italienske politi, at det var nødvendigt at bede deres norske kollegaer om hjælp. De bad nordmændene om at skaffe kopier af Autistici/Inventati server i Norge, hvilket norsk politi, sagens alvor taget i betragtning, selvfølgelig efterkom.

Altså: Norsk politi bryder 2.000 personers brevhemmelighed, fordi italiensk politi har en sag om fascister, der føler sig truet.

Sammenligner man de to sager, får man en lille ide om de resurser, der i øjeblikket bliver brugt på at miskreditere og knække WikiLeaks. Der kan ikke være tvivl om at de amerikanske myndigheder bruger en del kræfter på at begrænse skaderne af lækken og sikre sig mod fremtidige offentliggørelser.

De får støtte fra uventet kant - eller måske ikke helt uventet - fra ytringsfrihedens forkæmper nr. 1 i Danmark og globalt - fra JyllandsPosten og Flemming Rose.

Avisen afslutter en leder under overskriften "Info-hærværk" med følgende tirade:

"Wikileaks-affæren understreger nødvendigheden af en uafhængig, ansvarlig og solid presse med en stærk etik til ud fra journalistiske kriterier at behandle, sortere og præsentere relevante nyheder."

Avisens tophistorie fra Asien er "Wikileaks: Myanmar ville købe Manchester United."

Indspark
fra DKU

Succesrig konference mod social dumping

Den 2. december afholdt en lang række faglige organisationer en konference med social dumping på programmet. Konferencen afdækkede problemerne, men diskuterede også fremadrettet i forhold til, hvilke krav der skal sættes op

Det er ingen overdrivelse at sammenligne forholdene for mange østeuropæiske arbejdere med slavelignende tilstande. De blev lovet guld og grønne, da Muren brød sammen for 19 år siden. Det blev til en lang næse og en dagløn på 15 kr. eller derunder.

Antallet på denne sulteløn er steget fra ca. 23 millioner i 1990 til mere end 93 millioner i dag. Deres ret til at stemme cirka hver fjerde år og andre borgerlige goder giver ingen mæthedsfornemmelse.

Der er intet at sige til, at de søger til blandt andet Vesteuropa i håb om bare lidt bedre kår. I de heldigste tilfælde redder de sig med lidt arbejde under bedre forhold, men arbejdsgivernes udnyttelse er så voldsom, at deres levevilkår stadig ligger far away i forhold til danske overenskomster og regler.

Konferencen tog derfor også afsæt i solidaritet med de mange udenlandske arbejdere: - *Det er jo ikke indvandrerne, der er problemet. Det er bagmændene.*

Total enighed, og der er nok at tage fat på. Masser af brancher i Danmark har problemer med social dumping, om end problemernes karakter i antal omtrent er ligeså stort som antallet af brancher. Et lille udsnit af brancher er byggeriet, gartneriet, hotel & restauration, it, transportvirksomheder slagteri-branchen og mange andre.

Mens it-branchen er truet af billig indisk arbejdskraft, så er slagteriarbejdernes trussel et spørgsmål om udflytning til Tyskland, hvor masser af blandt andet polsk underbetalt arbejdskraft er hyret.

Selskaberne, der optræder med social

dumping, har mange navne: arme-ben-firmaer, postkassefirmaer og fupfirmaer, hvis generelle træk er, at de ikke lader sig registrere eller på anden led slører deres virksomhed. Således kunne Hanne Lykke Jespersen fra PROSA eksempelvis fortælle om, CSC har nægtet at udlevere oplysninger indiske arbejdere i virksomheden til SKAT.

To sider af samme sag

Det var nogle voldsomme problemstillinger, de 185 faglige repræsentanter i 3F BJMF's lokaler i Valby havde sat sig for at finde løsninger på. Arrangørkredsen bestod af en lang række faglige organisationer med vægten lagt på fagforeninger, heriblandt mange 3F-afdelinger og byggefagene, Folkebevægelsen mod EU's faglige udvalg samt Byggefagernes Samvirke, Fagligt Ansvar og Fagbevægelsen mod Unionen.

Ifølge en af drivkræfterne bag konferencen, Anders Olesen fra Byggefagernes Samvirke, måtte problemerne deles i to: bedre organisering og aktiviteter på baggrund af kravene, hvilket i den endelige og vedtagne udtalelse fik følgende ordlyd:

"Vi anerkender fagbevægelsens ansvar. Vi skal blive langt bedre til at anvende vores ressourcer dér, hvor der er mest brug for dem: til det opsøgende arbejde med faglig organisering, indgåelse og forbedring af overenskomsterne, kontrol af, om de overholdes, samt til større opbakning til tillidsrepræsentanter og fagligt aktive på arbejdspladserne."

og

"Vi vil bygge videre på de gode resultater fra overenskomstfornyelsen 2010 om adgang til lønoplysninger og hurtig faglig sagsbehandling. Ved de kom-

mende forhandlinger må hovedkravene være højere mindsteløn, kædeansvar, tredjepartsforpligtelse samt stop for "arme og ben"-firmaer. Vi opfordrer til bedre koordinering af vores krav, og at ingen forhandlinger afsluttes uden fællesskabets accept."

Masser af gode diskussioner

Der var ganske vist ikke megen plads til indlæg fra salen, men stemningen kunne tydeligt afspejles i klapsalverne. Der var således ubetinget opslutning holdningen om, at problemet ikke er indvandrerne, men bagmændene.

Afsættet blev også taget i, at problemerne ikke kan løses nationalt, men skal foregå på tværs af landegrænserne på baggrund af international solidaritet.

Det ved overenskomstforhandlingerne i 2010 om kædeansvar, kunne der heller ikke udtrykkes uenighed om. Kædeansvar betyder, at en given arbejdsgiver hæfter for, at eventuelle underentreprenører har papirerne og forholdene i orden. Dette er på linje med bestilleransvar – ansvar over for arbejdsgiverne, man bestiller hos – væsentlige krav, som vil hjælpe godt på vej. Disse med flere andre krav blev nedfældet i den endelige udtalelse, der blev enstemmigt vedtaget.

På spørgsmålet om almengøring eller gørelse, hvilket er en norsk model, som indeholder lovgivning, så blev konferencen splittet. Lovgivning vil nemlig antaste den danske model, hvor arbejdsmarkedets parter selv forhandler forholdene uden for statens rækkevidde. Det er en spændende diskussion, som indeholder betragtninger som, at modellen i forvejen er undergravet så voldsomt, at det kun vil spille en mindre rolle, eller også vil den sociale dumping underminere resterne.

En mindre rolle spillede en ellers anden væsentlig problemstilling. Det handlede om den form for løndumping, vi oplever, danskere bliver udsat for. De mange former for tvangsaktivering, med eller uden løntilskud, presser masser af folk ud af arbejdsmarkedet, fordi deres funktioner overtages af aktiverede –

Stop social dumping

eller ordningerne er medvirkende til at presse lønnen for tilbageværende ordnede OK-ansatte.

Arbejderflertalsstrategien

I udtalelsen behandles også den politiske side:

"Folketinget må sikre, at udenlandsk konkurrence skal foregå på lige fod."

Anders Olesen kom i sin fremlægning af udtalelsen mere konkret ind på dette:

- Der er frem for alt behov for, at de politiske partier udtrykker sig om problemet, inden valgkampen går i gang. Der må etableres et forum, hvor faglige folk og repræsentanter for partierne udarbejder ét oplæg.

Anders Olesen havde i forvejen forhørt sig hos S, SF og Enhedslisten, som alle var stemt for ideen, der jo også var omkostningsfri. Til gengæld kostede østaftalen den danske arbejderklasse rigtig dyrt. Ved vedtagelsen for flere år siden forsvarede LO og socialdemokraterne den med, at den var en garant mod misbrug af østarbejdere ved EU's optagelse af en række østeuropæiske lande,

På konferencen sagde socialdemokraten Henrik Dam Kristensen:

- Jeg vedkender mig ansvaret for østforliget. Det har mange gode elementer i sig, men der er også ting, som ikke er fulgt op. Jeg vil ikke love at opsiges aftalen, men vi skal have kigget på, hvordan vi løser de her problemer.

Jeg vil ikke afvise, at vi kan løse det i en bred aftale. Vi vil gøre, hvad vi kan, for at presse på med løsninger.

Således forbliver det ved hensigtserklæringer, der sjældent har mættet en mave. Det er næppe den kurv, man skal lægge sine æg i ...

Det ændrer ikke ved det faktum, at alle deltagerne ønskede at se skosålerne på Anders Løkke Rasmussen snarere hans fjæs. Ud over en anden regering påpegede mange – og med klapsalver til følge – at det også kræver en ny politik.

Alt i alt må det siges at være en succesrig konference, der nu for alvor har åbnet en samlet diskussion, som kun fortjener at blive fulgt aktivt op!

Fælles kamp mod social dumping

**185 faglige
tillidsrepræsentanter
forsamlet til konference d.
2. december 2010
opfordrer til fælles kamp
mod social dumping**

Hver dag er der nye eksempler på, at udenlandske arbejdere underbetales groft, og ofte må leve under slaveliggende vilkår. Det breder sig til flere og flere brancher. Det er en trussel mod løn- og arbejdsvilkår på hele arbejdsmarkedet og en trussel mod den danske model og solidariteten i vort samfund. Hvis arbejdskraft til halv pris (eller mindre) bliver normen, er der ikke råd til velfærd.

Vi anerkender fagbevægelsens ansvar. Vi skal blive langt bedre til at anvende vores ressourcer dér, hvor der er mest brug for dem: til det opsøgende arbejde med faglig organisering, indgåelse og forbedring af overenskomsterne, kontrol af, om de overholdes, samt til større opbakning til tillidsrepræsentanter og fagligt aktive på arbejdspladserne.

Vi vil bygge videre på de gode resultater fra overenskomstfornyelsen 2010 om adgang til lønoplysninger og hurtig faglig sagsbehandling. Ved de

kommende forhandlinger må hovedkravene være højere mindsteløn, kædeansvar, tredjepartsforpligtelse samt stop for "arme og ben"-firmaer. Vi opfordrer til bedre koordinering af vores krav, og at ingen forhandlinger afsluttes uden fællesskabets accept.

Men politikerne skal også hjælpe til. Folketinget må sikre, at konkurrencen fra udenlandske virksomheder foregår på lige fod:

- Der skal sikres en effektiv registrering af alle virksomheder, som opererer her i landet, og fagforeningerne skal have fuld adgang til oplysningerne. Der skal indføres krav om skiltning. Der skal indføres strenge straffe for manglende overholdelse af lovgivningen. Der skal afsættes flere ressourcer til Skat, politi og Arbejdstilsyn mht. den nødvendige kontrol.

- Fagforeningerne skal have bedre redskaber: Det indebærer ret til at komme på uanmeldt besøg på virksomhederne, for at få adgang til oplysninger om løn-, ansættelses- og boligforhold og for at oplyse arbejdsgivere og ansatte om spillereglerne på det danske arbejdsmarked. Vi indgår gerne i et samarbejde med myndighederne og arbejdsgiverne herom.

- Udlændinge, der bliver underbetalt, skal sikres retsligt, så de tør gøre

opmærksom på underbetaling.

- Alle offentlige myndigheder skal ved udlicitering af opgaver pålægges at stille krav om overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, lærepladser til unge og et godt arbejdsmiljø. Lov om virksomhedsoverdragelse skal ændres, så den beskytter de kollektive rettigheder.

- Der skal indføres en lov om bestilleransvar. Enhver virksomhed, der bestiller en tjenesteydelse, skal kunne gøres økonomisk ansvarlig for retmæssige krav mod leverandører og underleverandører om løn og skattebetaling.

- EU's regler skal ændres, således at vi igen får ret til at stille samme krav til udenlandske som til danske virksomheder og til at tage de fornødne kampskridt for at sikre dette. En social protokol til traktaten skal sikre, at faglige og sociale rettigheder er overordnet det indre markeds regler. Skattefordelene for virksomheder fra andre EU-lande skal ophæves, og reglerne om udstationering skærpes, således at konkurrencen foregår på lige vilkår. Fagretlige afgørelser mod udenlandske virksomheder skal kunne håndhæves i det pågældende EU-land.

Således vedtaget på faglig konference hos 3F BJMF 2. december 2010

Realløn på rutsjetur

KTO og KL har udvekslet krav til forårets OK-forhandlinger

Det er ikke uventet, at de offentlige arbejdsgivere til forårets overenskomstforhandlinger kræver, at de ansatte skal gå ned i realløn. Det er langtfra overraskende, at de bruger krisen som en vigtig årsag til nedgangen, selvom det er kommunerne, der har spekuleret i schweizisk mønt og andre valutaer. Det er de offentliges accept af roulettespillet i bankerne, der har bidraget til kapitalens finanskrise – og ikke de ansatte.

Det er til gengæld en kendsgerning, at der i de offentligt ansattes overenskomster er indskrevet en klausul, der følger lønudviklingen på det private arbejdsmarked. Det har sin fornuft, når der er opgangstider, idet lønnen derved er sikret et lønhop, men klausulen rummer fejlagtigt ikke en garanti mod løn- nedgang. Dette tjener også de offentlige

arbejdsgiveres krav om real-lønsnedgang.

Det nye består i, at de ansattes forhandlere på forkant også tager udgangspunkt i en nedgang!

Forhandlingsudvalget i Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte – KTO – er af ledelsen sendt i byen med otte generelle krav, der tilsammen *ikke* vil sikre reallønnen. Kransekagefiguren i KTO's forhandlingsudvalg, Anders Bondo Christensen, begrundet det meget klart:

– *Det er vigtigt, at alle parter har realistiske forventninger til forhandlingerne. Vi anerkender, at der lige nu er en stram økonomi, som vi forholder os samfundsøkonomisk ansvarligt til.*

Dennis Kristensen på FOAs kongres 2010

Man kan på Christiansborg høre VKO hviske:

– *De viser samfundssind. Det afdækker ansvarlighed over for krisen. Det er vores vej.*

De mere end 500.000 ansatte i kommuner og regioner bliver med sikkerhed sorteper!

Det mest markante og røde forbund i KTO – Forbundet af Offentligt Ansatte

Misbruget af ledige eksploderer

De fleste arbejdsgivere anerkender, at deres ansatte bliver hjemme, når de er syge.

Sådan forholder det sig ikke med mange jobcentre, der rask væk sender syge arbejdsløse i aktivering. Faktisk er 48.570 syge personer blevet aktiveret i løbet af de kun første otte måneder i år, viser tal fra Arbejdsmarkedsstyrelsen. Det svarer til en stigning på 76 pct. i forhold til samme periode sidste år. I 2007 blev 19.210 personer gennem hele året aktiveret trods sygdom.

Sammenhængen mellem den vold-

some stigning og kommunernes incitament for at aktivere er åbenlys. Kommunerne får nemlig refunderet 65 pct. af sygedagpengene under aktivering, mens de kun får dækket 35 pct. under sygdom. Reglerne blev indført, da Claus Hjort Frederiksen (V) var arbejdsminister, og tjener jo det tydelige formål at jagte de arbejdsløse.

Det er faldet professor Henning Jørgensen, Aalborg Universitet, for bryttet. Han kommenterer på den tidligere arbejdsministers holdning:

– *Hans mantra var nærmest, at de syge nok har bedst af at arbejde. Det er horribelt at behandle arbejdsmarkedsparete ledige og sygemeldte efter samme standarder, udtaler han til 3F's Fagbladet.*

Foto fra foreningen "Behandl os ordentligt, selvom vi er arbejdsløse"

Hvis man til gengæld ikke er syg, får kommunerne i dag 75 pct. refusion under forudsætning af, at man er aktiveret. VKO har med den nye finanslov også forringet denne ordning. Fra nytår og fremefter vil kommunerne få 50 pct. refusion for aktivering på arbejdspladser og 30 pct. for aktivering i vejledning og opkvalificering. Det begrundes med, at det skal stoppe de mange meningsløse kurser, de arbejdsløse bliver sendt på. Spørgsmålet er, hvorvidt den lavere

Netavisen

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

Følg også med i KPnetTV

www.kpnet.dk

(FOA) – mener også, at det bliver vanskeligt at fastholde reallønnen, hvorfor de har anerkendt rammen. FOA er til gengæld svært utilfreds med, hvordan den bliver udmøntet, idet de havde krævet en større vægt af lønkroner til de lavest lønnede på bekostning af de højere lønnede akademikere.

Den mest naturlige alliancepartner for FOA ville være 3F, som også gerne havde oplevet en mere solidarisk profil, men er betydeligt mere stiltiende med utilfredsheden.

Nu er løbet i hvert kørt. Kravene er skudt af, og mon ikke Kommunernes Landsforening (KL) har modtaget dem med kyshånd? KL har ikke overraskende også krævet mere fleksibilitet – eventuelt i form af en 40-42 timers arbejdsuge.

Forhandlingerne, som for den mere end en halv million berørte bliver ført bag hermetisk lukkede døre, startede med en udveksling af kravene for to uger siden. Det første reelle forhandlingsmøde skal påbegyndes senest i midten af december.

refusionssats er den rigtige medicin. Næstformanden i FOA, Mona Striib, er ikke i tvivl:

- Nogle ledige har brug for vejledning for at finde vejen tilbage til arbejdsmarkedet. Masser af ufaglærte job forsvinder i disse år for aldrig at komme igen. Hvad skal jeg så? Spørger mange. De har brug for kvalificeret rådgivning, og den vil der nu blive mindre af, siger Mona Striib.

Konsekvensen kan meget let blive, at jobcentrene sender mange arbejdsløse ud på blandt andet FOA-arbejdspladser for at få den høje refusion. Det kan let koste fyringer i den anden ende:

- Vi oplever i øjeblikket det paradoks, at kommuner fyrer medarbejdere med den ene hånd og ansætter ledige med tilskud med den anden. FOA's tilidsrepræsentanter gør en stor indsats for at undgå misbrug af aktiveringen. Men det bliver endnu mere op ad bakke, når refusionssatserne nu direkte opfordrer kommunerne til at løse deres økonomiske problemer med arbejdspladsaktivering.

Sidespringet på Sidesporet

Min kone og jeg blev lykkelig gift for snart 2½ år siden. Vi syntes selvfølgelig, det var et brag af en fest med flot deltagelse af såvel venner, familie som kammerater. Til festen havde gæsterne mod retningslinjerne medbragt gaver, der i dagens anledning alligevel blev accepteret, godtaget og påskønnet. Vore unge kammerater fra DKU havde samlet ind til en flot buket af gaver, hvilket også indeholdt en behandling for to på kurstedet *Sidesporet* i Holbæk. Det tog os faktisk mere end et år at indløse ”opholdet”, der blandt andet bestod af nydelser i et *hamam*, hvilket for udenforstående er et tyrkisk bad – altså sauna/dampbadsagtigt. Skønt var det i hvert fald.

Da jeg så i november trak et kontoudtog fra vores netbank, var det med nogen undren, at jeg faldt over en post, hvor vi den 26. oktober var blevet trukket for kr. 650 til, ja, gæt engang: *Sidesporet*. Der var strømmet masser af varm luft ud af hannerne til hamam, siden vi havde været der, og min hukommelse er ikke på højde med mine yngre dage, så jeg måtte på internettet for at tjekke *Sidesporet* af. Her sad jeg så alene i vores lejlighed på Amager og grundede over, hvordan der kunne trækkes på vores konto næsten et år efter vores visit.

Jeg valgte at konstatere, at det måtte være en fejl, og var allerede ved at opbygge en del adrenalin ved tanken om at spore og få rettet fejlen ved vores pengeinstitut eller kurstedet, men muligheden for eksistensen af et sidespring på *Sidesporet* støvede alligevel rundt i bagehovedet. Det vakte også en vis mistænksomhed, at min kone på netop den dag havde haft en sen aftenvagte. Min kone virkede imidlertid virkelig oprigtig, da jeg ”konfronterede” hende med situationen:

- Jeg har altså ikke været i Holbæk. Vi må undersøge, hvordan det hænger sammen.

Vi lagde en slagplan. Nykredit gad ikke røre ved det, og *Sidesporet* var

mildest talt træge.

- Vi giver lyd fra os, når vi har undersøgt det. Jeg var ved at blive utålmodig.

Efter en rykker kunne bogholderen konstatere, at det *ikke* kunne være et besøg fra os, der havde udløst trækket. Vi blev stillet pengene i udsigt. Så langt, så godt. Indtil pengene kom retur, mente jeg jo så, at *Sidesporet* passende måtte undersøge fejlen. Den var bogholderen med på: Beløbet var trukket på dankort med de sidste fire cifre angivet. Jeg ringede straks til min kone, der redede straks til min kone, der redede for sine sidste fire cifre, der var identiske. Hun kunne godt høre, at min stemme fik en anden tone, hvorfor hun foreslog en afværge-dagsorden:

- Vi må undersøge det til bunds. Jeg har hverken været på sidespring eller Sidesporet!

Jeg kunne godt høre, at hun begyndte at tale med store bogstaver, så jeg kontaktede igen bogholderen. Da jeg havde forsikret hende om situationens alvor, begik hun vel brud på forvaltningsret, anonymitetsregler, grundloven med meget meget mere: Hun gav mig navnet på kortholderen: min kone.

Så havde vi balladen! Men nu er det heldigvis sådan, at jeg elsker min kone højt med en næsten ubegrænset tillid, så vi valgte igen at lade fornufften råde. Næste dag forstyrrede jeg igen bogholderen, der måtte hjælpe med flere fakta:

- Beløbet er trukket den 26. oktober, men hvornår og til hvad er det benyttet?

- Ja, det er jo så det pudsige, svarer hun og fortsætter:

- Det dækker et ophold på Holbæk Vandrehjem i juli måned, som hører til institutionen Sidesporet. Vi har blot været sene til at trække det.

Her gik der en prås op for mig. Konen og jeg havde netop en overnatning på Holbæk Vandrerhjem i juli måned, så til de nysgerrige kan det oplyses, at min kone og jeg stadig er lykkelig gift!

Reno

Vær utålmodig menneske!

Digte af Inger Hagerup

Inger Hagerup

(1905-1985) står i norsk lyrik side om side med revolutionære og modstandskæmpere som Rudolf Nielsen og Nordahl Grieg. Digtet om tyskernes hærgen på Aust-Vågøy, en af de største øer i Lofoten, hører til blandt den

største modstandslyrik overhovedet. På dansk findes en smuk version med Musikgruppen Gnisten: 'Med fremtidens øjne' (Nexø Forlag).

Inger Hagerup skrev ikke kun kamplyrik, men også kærlighedsdigte, børnerim, teaterstykker, selvbiografier, i et omfattende og rigt forfatterskab.

Digtene er med dansk stavemåde ved KP.

AUST-VÅGØY

Marts 1941

De brændte vores gårde.
De dræbte vores mænd.
Lad vores hjerter hamre
det om og om igen.

Lad vores hjerter hugge
med hårde, onde slag.
De brændte vores gårde.
De gjorde det i dag.

De brændte vores gårde.
De dræbte vores mænd.
Bag hver som gik i døden
står tusinder igen.

Står tusind andre samlet
i stejl og nøgen trods,
Åh, døde kammerater,
de kuer aldrig os.

TIL KVINDER ER VI FØDT

Til kvinder er vi født. Der lå engang
forbandelse og angst i disse ord:
Med smerte skal du føde dine børn
og evig tjene manden her på jord:

Til kvinder er vi født. Fra mor til datter
steg som et suk op gennem tidens skakt:
Vær svag og listig, og lad gråd og latter
være dit værn mod skæbnens overmagt. -

Vi tabte altid. Også når vi vandt.
På mandens alter måtte kvinden ofre,
den smukke forstanden, den grimme sit hjerte.
Men langsomt var der noget som vi lærte.

Med ryggen bøjet mod vold og overmagt
fik de som ikke stumme bukked under,
en trods i blodet, flammende og hed
mod dumhed og mod uretfærdighed.

Og langsomt, langsomt lærte vi at se
at også mænd er med på hundevagten;
at næsten hele verden er slået ned
af ondskaben og dumheden og magten.

Til kvinder er vi født. Vi ser i dag
tilbage på en jord i blod og flammer,
på sejr som blir måske til nederlag,
på hurraråb som måske blir til jammer.

Det drøner hult i jorden når vi går.
Vi kan gå under de næste øjeblikke.
Vi vil det ikke! Denne jord er vor
og siden vore børns. Vi vil det ikke!

Vi vil at livets gode ting skal ske,
at styrken skal gi svagheden sin hånd,
at menneske skal hjælpe menneske.
Vi ved at livet selv vil ha det så'n.

Til kvinder er vi født. Vi lever nær
alt levende. Vi bærer børnene frem
mod morgendagen, og vi vil at der
skal trygheden og glæden møde dem.

(1947)

VÆR UTÅLMODIG MENNESKE

Langsomt blir alting til.
Skabelsen varer evigt.
Mørket blev lys og lyset ild,
og mennesket vågnet en dag og sa':
Jeg vil.
Langsomt blir alting til.
Langsomt sejler vor jod mod en ukendt havn.
Ingen kan måle vor fremtid, og ingen kan gi' den navn.
Men dette ved vi, at vi er med til at skabe
det evige liv, skabe det ondt eller godt.
Vi vil ikke tabe.
Vi vil ikke miste den ild vi engang har fået.
Mange var vejene. Det bar galt af sted.
Styrken blev magt, og magten vold. Og mennesker
tramped hinanden ned.
Men altid var drømmen den aller yderste virkelighed.
Langsomt bliver alting til.
Det haster, det haster. Det kan gå galt igen.
Hvad er det vi vil?
Drømme og utopier siger de kloge mænd,
de som er kolde af hjertet. Hør ikke på dem længer!
Livet er ikke bare hus og mad og penge.
Vi er bestandig på vej, bestandig et stykke længer,
altid på vej mod menneskehedens sejr eller nederlag.
Det haster, det haster i dag!
Vær utålmodig, menneske! Sæt dine egne spor!
Det gælder vort evige, korte liv. Det gælder vor jord!

FØRSTE VARSEL

Underligt at jeg er jeg.
Men det er jeg jo.
Og her går jeg på en vej
i to løbesko.

Mine sko og mine ben,
mine mine tæer.
Mærkeligt at være én
og at være her.

Jeg er ligesom inderst i
ingenting og alt.
Det er som at snuble i
noget sort og koldt.

Eller er det ikke jeg?
Hvem er det som går
på en sølet skolevej
og er otte år?

TIL FREMTIDEN

Denne gang handler sangen
atter om mig selv.
Jeg har noget tungt i blodet
som vil sige farvel.

Selvom dette gamle trætte
hjerter endnu slår,
er dets triste, aller sidste
budskab: Alt forgår.

Lad så være! Livets lære
har en større trøst:
Endnu kommer andres sommer
efter egen høst.

Endnu strømmer andre drømme
levende i dig,
som i morgen møder våren.
Hils dem da fra mig!

Når uret bli'r ret ...

Af Kommunistisk Politik

- Puuuuush!

Så blev det også tid til at dømme vold – uden vold.

To unge kvinder, udpeget som talspersoner for Climate Justice Action, opfordrede under en civil ulydighedsaktion til at skubbe til en politikæde: fire måneders betinget fængsel! Tannie Nyboe og Stine Gry Jonassens forseelse bestod i, at de fra en højtalervogn råbte: Push!

Aktionen var erklæret for ikke voldelig og blev gennemført som sådan, men politiet og det bedre borgerskab følte sig forulempet. Der var ingen tegn på vold. Der var ingen anholdte for vold, men betjentene i kæden følte i deres massive udklædning, at de havde vanskeligt ved at trække vejret. De var så trængt, at de hverken kunne få fat i deres knipler eller tåregaspatroner.

Det er garanteret derfor, at der heller

ikke var nogen, der blev anholdt for at udøve volden. Dette kan så meget passende være en perspektivering for de fremtidige kampmetoder: passivering af betjente ved hjælp af civil ulydighed!

Korpsets overordnede var ellers blevet godt klædt på af Climate Justice Action inden demoen. På et orien-

teringsmøde var der blevet redegjort for demoens karakter og formål, men de menige betjente var ikke blevet underrettet, hvilket Tannie Nyboe reagerer på:

- Politiets job er at beskytte folk, ikke at stoppe folk. Dommen kan ende med at have stor betydning for fremtidige demonstrationer.

Heldigvis er pressen upartisk og ikke det mindste enøjet, så politiets anklager,

Stine og Tannie. Foto KpnetTV

Jacob Buch-Jepsen, kommer også til orde:

- Det er hyklerisk, når de ikke vil tage ansvaret for deres handlinger. De ledede demonstrationen, og derfor blev de sigtet.

Klart som en snestorm.

Tannie og Stine er fortsat bekymret for klimaet, fortsat aktive; og en hel bevægelse står bag dem for at skrotte deres politiske dom.

Klimatalspersoner:

Et kæmpe nederlag for demokratiet

Københavns byret kendte i dag (25. november 2010) Stine Gry Jonassen og Tannie Nyboe skyldige i politiets anklager om anstiftelse af vold og uroligheder den 16. december sidste år ved Bella Center under klimatopmødet i København. Dommen lyder på fire måneders betinget fængsel.

De to kvinder fungerede som talspersoner for det globale netværk "Climate Justice Action" (CJA) under klimatopmødet i december sidste år. CJA arrangerede flere ikkevoldelige civil ulydigheds-protester, blandt andet "Reclaim Power – Push for Climate Justice"-demonstrationen d. 16. december. Stine Gry og Tannie var bevægelsens ansigt udadtil, men blev efterfølgende anklaget som ledere og anstiftere af vold og hærværk. Begge de to er dybt chokerede over udfaldet af retssagen og overvejer nu at anke sagen.

Stine Gry Jonassen føler, at hele sagen har været absurd:

- Der har klart været et politisk formål med de her sager. Det er tydeligt, at man valgte at anklage Tannie og mig, fordi vi var bevægelsens ansigt udadtil. Hele denne sag sendt et klart signal om, at hvis man tør stå frem og have en kritisk holdning til samfundet, så vil politiet gøre, hvad de kan for at lukke munden på dig. Det er absurd, at en stor bevægelse som CJA er blevet kriminaliseret på denne her måde, fordi de som nogle af de eneste turde kritisere de igangværende forhandlinger under klimatopmødet, især set i lyset af hvor galt det gik med forhandlingerne, og hvor kritisabel Danmarks egen rolle var.

Afgørelserne er et nederlag for demokratiet, da politisk engagerede mennesker forhindres i at bruge deres demokratiske ret til at demonstrere og ytre sig kritisk. Både Stine Gry og Tannie føler, at sagerne er et lige så stort nederlag for det danske demokrati som for dem personligt. Tannie fortæller:

- Det har klart været et politisk forsøg på at indskrænke muligheden for at kritisere forhandlingerne under topmødet og hele klimaprocessens grundlag. Retten til at demonstrere er en essentiel del af demokratiet, også selvom det er det eksisterende politiske system, der kritiseres. Jeg håber virkelig, at folk stadig vil bruge deres demokratiske ret til at ytre sig kritisk, selvom man risikerer at blive anklaget af politiet, men jeg frygter, at de her sager kommer til at skræmme folk fra i fremtiden at protestere og organisere sig politisk. På den måde er det i virkeligheden et lige så stort nederlag for det politiske arbejde og demokratiet i Danmark, som det er for os personligt.

Climate Justice Action (CJA), et globalt netværk af sociale bevægelser og grupper, mobiliserede og opfordrede til protester under Klimatopmødet i december sidste år for at udfordre de useriøse politiske forhandlinger i Bella Centret

Kom med og dans på graven!

I Cancun er efterfølgeren til det pinlige, KULsorte maskespil COP15 i fuld gang. På dagsordenen står ikke en grandios aftale om global CO₂-reduktion, men derimod mere konkrete projekter

To af de absolut mest centrale diskussioner er forlængelsen af Kyoto-Protokollen og en officiel indarbejdning af kvotehandling i Verdensbankens, nu FN's projekt REDD (*Reducing Emissions from Deforestation and Degradation*) i det eksisterende net af CO₂-kvotehandling under rammerne udstukket i netop Kyoto-Protokollen.

I diverse nyhedsmedier – f.eks. DR Nyheder og The Guardian – på tværs af specielt den vestlige verden har ”klimafokus” den seneste tid primært været på videreførelsen og udvidelsen af CO₂-kvotehandling. Her til morgen har der på

og kræve retfærdige løsninger på klimaproblemerne. Den 16. december organiserede CJA demonstrationen ”Reclaim Power – Push for Climate Justice” for at give en stemme til de folk, der er mest berørt af klimaforandringerne, men som ikke blev hørt indenfor i Bella Centret.

Stine Gry og Tannie var talspersoner for bevægelsen og argumenterede for retten til at protestere. De blev forsøgt gjort ansvarlige for planlægningen af ”Reclaim Power”-demonstrationen og var anklaget for at have planlagt vold mod tjenestemand i funktion, groft hærværk, grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden samt ulovlig indtrængning.

Flere hundrede mennesker blev præventivt anholdt i forbindelse med aktionen, men ingen af demonstranterne blev efterfølgende anklaget for noget ulovligt efterfølgende – kun talspersonerne.

Af Klimakollektivet

*'System Change Not Climate Change'
Demonstration ved FN's klimakonference COP 16 -
Cancun, Mexico. Den 5. december 2010
Foto: Noah - Friends of the Earth*

tværs af disse medier lydt et skrig, fordi Japan netop har meddelt, at man ikke vil forlænge Kyoto-Protokollen, da det er dårligt for konkurrenceevnen ift. bl. a. Kina.

Dette præsenteres bredt som et enormt nederlag for verdens befolkning, særligt majoriteten uden for Vesteuropa, og den ”fælles global kamp for CO₂-reduktion”, mens håb stadig tilskrives de sideløbende forhandlinger om REDD's inkorporation.

I det følgende håber jeg at give jer et overblik over, hvorfor vi skal FEJRE Kyoto-Protokollens potentielle død og bekæmpe dens eksisterende mekanismer, primært REDD, for at vi kommer videre mod en social og økologisk revolution, et opgør med kapitalismen for både menneskelig og økologisk bæredygtighed, fra klimaet over biodiversitet til demokrati.

En død Kyoto-Protokol er en god Kyoto-Protokol

CO₂-kvotehandling under Kyoto-Protokollen er en samling af mekanismer, der kvantificerer det tidligere fælles gode kendt som *luft* for at gøre det til en vare, der kan handles internationalt i en model, der har slående ligheder med det nyligt kollapsede boliglånsmarked. Som den står nu, består implementeringen af Kyoto-Protokollen af tre grundlæggende mekanismer for virksomheder og lande til at opnå udledningsrettigheder, credits, og dermed fortsætte business as

usual, fra produktion af plastik til fastholdelse af oliedrevet, industrialiseret landbrug:

Cap and trade: Udledere tildeles udledningsrettigheder fra udledere, der ikke har brugt deres kvote.

Baseline and credit: Udledere tildeles credits ved at udføre offsets (fabrikseffektivitet, plantager, vedvarende energi etc.).

CDM (Clean Development Mechanism) for projekter i ’ikke-Annex 1’-lande

(globalt Syd).

JI (Joint Implementation) for projekter i andre ’Annex 1’-lande (f.eks. Østeuropa).

REDD (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation): Udledere tildeles credits for at love ikke at rydde eksisterende skove og plantager.

Et par grundlæggende, bredt anerkendt problemer med ovenstående er, at regeringer og internationale institutioner kun har kunnet enes om en cap sat enormt højt, hvorved kvotemarkedet reelt har været oversvømmet og priserne på credits er dermed styrtdykket. Over 80 % af CO₂-kvoterne globalt – primært i Europa og USA dog – er endvidere blevet foræret gratis til bl.a. fly-, cement- og sværindustrien.

Samtidig er kontrolmekanismerne for specielt offsetmarkedet de facto baseret på virksomhedernes egen tilbagemelding, hvorfor vi over de seneste par år har set en række skandaler om massiv snyd og korrupsion inden for dette ”nye” marked. Dette betyder, at f.eks. stålværker og fossile kraftværker har fået disse ”grønne point”, fordi virksomhederne har vurderet deres eget nybyggeri til at være langt mere grønt end det alternative scenarie (som virksomhederne selv opsætter).

CO₂lonialism

Sidst, men ikke mindst har REDD været under kraftig kritik, lige fra indfødte indianeres internationale netværk

til store miljø-ngo'er.

REDD fungerer ved at kvantificere jordens eksisterende skovressourcer, hvoraf langt de fleste traditionelt og trods alt lidt endnu har været under kollektivt ejerskab og understøttet en fantastisk diversitet i planter, dyr og menneskelig kultur. 1,6 mia. mennesker regnes som direkte afhængige af verdens skove for overlevelse.

Kvantificeringen bruges til at allokere skovområder vurderet til et vist antal credits, der så sælges til primært internationale virksomheder – men i stigende grad også som aflad for forbrugere (alt fra ”The Coldplay forest” til internationale flyselskaber) – der mod at love ikke at bulldoze hele skoven optjener retten til at fortsætte business as usual.

Denne privatisering af vores globale fælles, vitale ressourcer har ifølge skovbefolkninger, græsrodsnetværk og forskere haft enorme følgevirkninger allerede. I takt med at skoven privatiseres, trænges skovbefolkninger, primært indfødte indianere, ind på mindre og mindre områder, ofte med konfrontation og efterfølgende tvang, samtidig med at befolkningernes levevis og overlevelsesgrundlag kriminaliseres.

Dette medfører en massiv marginalisering af millioner af mennesker, der uden rettigheder trænges ind i byerne som del af de voksende slumområder med tilhørende prekære bolig, arbejds- og overlevelsesforhold. Hvis de da ikke lige holdes i skræmmende udbytende job som arbejdere i plantagerne og som serviceorganer for de projekter, der har fordrevet dem fra deres land og (langt mere) bæredygtige liv.

På tværs af kloden har Kyotos mekanismer afstedkommet øget minedrift og olie- og gasudvinding i de nyligt privatiserede skove, med Royal Dutch Shells blodige oliekrig i Nigers floddelta som et af de mest skræmmende eksempler på, hvordan firmaer udnytter, at den neoliberale privatiseringsbølge skyller ind over verdens sidste fælles goder.

Samtidig fremkommer flere og flere eksempler på, at regnskoven ryddes og erstattes af genmodificerede monokulturelle plantager af eksempelvis eukalyptus. Disse binder mere CO₂ per km², men fremstår til gengæld som livløse grønne ørkener uden menneskeliv eller substantielt dyreliv og er off-

limits for civilbefolkningen og ofte militariserede områder.

Udvidelsen af Kyoto-mekanismerne med REDD har også bidraget til at oversvømme verden med enormt billige credits, hvilket har lagt grundstenene til en ”REDD-guldfeber”, der således accelererer ovennævnte og flere problemer. Lande i den globale syd har rapporteret, hvordan regeringer presses og lokkes af vestlige regeringer og virksomheder til at støtte reduktionsmaksimering for at sikre økonomisk udvikling og favorabel status som ”investeringsland”:

IMF-lån og indfluks af vestlige virksomheders produktion (med tilhørende horrible arbejdsforhold) til gengæld for fordrivelse af indfødte, land grabs og øget økonomisk og politisk afhængighed – når det beskrives som en win-win-situation, kan man med rette spørge med hovedet skeptisk på skrå: ”For hvem?!”

2,4 % og videre end talmagi

Den Internationale Monetære Fond (IMF) har sammen med Verdensbanken været primære katalysatorer for de sidste fire årtiers økonomiske struktureringsprogrammer – ”hjælp til nødstedte økonomier” – der indebærer økonomiske lån til lande mod massive nedskæringer i den fælles velfærd og privatiseringer (lynhurtigt som i 70'ernes og 80'ernes Chile under Pinochet eller mere snigende, som vi kan se det her i Danmark).

Med jævne mellemrum udgiver IMF deres ”World Economic Outlook”, og i deres 2007-udgave forudses det, at reduktionerne i CO₂-udledningerne globalt under Kyoto-Protokollens nuværende ”Fase 2” med udgangen af 2010 vil være 2,4 % – på trods af alle de ”fantastiske” ovennævnte initiativer og mekanismer og pompøse udmeldinger og topmøder fra de økonomiske og politiske eliter globalt.

... 2,4 %?! Oven på ”Fase 1”, der i stedet for reduktioner ender med en nettostigning. Altså en netto-reduktion i omegnen af 0,5 % (!) over hele Kyotos levetid.

Hvis vi holder disse tal op mod den videnskabelige konsensus om nødvendige reduktioner på 30-50 % i 2020 ... Alene dette peger på, at hverken Kyoto-

Protokollen eller den række af mere eller mindre fallerede COP'er, der har været siden 1992 (COP1, Rio Earth Summit), kommer til at sikre de nødvendige samfundsmæssige tilpasninger af energiforbrug, udledninger m.v..

For så slet ikke at tale om de enorme sociale og globale slagsider, denne klimakamp allerede har medført og vil medføre, beskrevet til dels ovenfor.

Eller det faktum, at perioden med Kyoto kun har set stigninger i mængden af afbrændte fossile brændstoffer og flere og flere forbruger-schemes, hvor afladsbetaling og centralistisk styrede energirationeringer i stigende grad er dagens orden og skal sikre, at verdens befolkning – som jeg er overbevist om overvejende vil det bedste for os selv og hinanden – lules til at tro, at vi alle, borgere, virksomheder, regeringer, ngo'er og planeten er ”i den samme båd”.

Jo mere viden man får om dette, jo tydeligere bliver det, at vi IKKE er i samme båd!

”Løsningerne” inden for systemet af nationale og internationale institutioner er indtil videre lykkedes: Tydeligvis ikke i at nedbringe CO₂-niveauet, sikre grundlæggende rettigheder, sikringer mod konsekvenserne af global opvarmning eller skabe en socialt bæredygtig verden. Succesen består i at åbne op for privatisering, kommercialisering og spekulation af nogle af de fælles goder, vi har på jorden: vand, luft, skove og mad.

Belejligt kan disse tage pladsen for spekulationsboom, efter spekulationsboomet på primært boligmarkedet kollapsede med den urbane krise, der blev til finanskrisen.

Derfor skal vi ikke græde over Kyoto-Protokollens potentielle død, men derimod bidrage med aktiv døds-hjælp og mødes til en fest på protokol-lens grav og finde ud af, hvordan vi kan sende resten af det kapitalistiske system samme vej og bygge en socialt og økologisk bæredygtig verden nedefra og op!

Mads Kissow

Noter i originaludgaven på Klimakollektivets hjemmeside www.climatecollective.org

Massiv svindel i Haitis fupvalg

Af Stephan Lendman

Den 28. november holdt Haiti første runde af parlaments- og præsidentvalget, og det var ikke just demokrati, som stod på stemmesedlen

Hele processen var manipuleret, 15 partier udelukket. Herunder det klart mest populære, Aristides Fanmi Lavalas. Under de rådende forfærdelige forhold var dette en brutal spøg, der ikke engang kan sidestilles med det, som Edward Herman kaldte for "demonstrationsvalg-gene" i hans bog fra 1980 af samme navn, der sikrede amerikanskvenlige kandidaters sejr, falske valg, valg kun af navn!

Den 28. november var det værre endnu og reelt så slemt, at alverdens medieoverskrifter fortalte det. F. eks. gav New York Times-skrubberne Damien Caves og Randol Archibold det denne overskrift: *"Haitiske kandidater opfordrer til at annullere valget"*:

"To tredjedele af Haitis præsidentkandidater udtalte, at søndagens valg var så skæmmet af svindel, at de burde kendes ugyldige, men sent om aftenen erklærede valgembedsmænd afstemningen for gyldig og påstod, at problemerne havde været små på de fleste afstemningssteder".

De løj. Washington orkestrerede hele processen for at sikre, at dets håndplukkede folk kunne tage magten, med vanlig imperialistisk hårdhændethed, denne gang indbefattet af fylde stemmeboksene med præfabrikerede stemmesedler og andre uregelmæssigheder.

Ikke desto mindre vil de første resultater blive offentliggjort den 5. december, og det officielle resultat annonceret den 20. december.

"På en nyhedskonference på valgefertmiddagen opfordrede 12 ud af 18 kandidater, der stadig var med i kapløbet, valgkommissionen til at aflyse valget på grund af "massiv svindel", som de beskrev som bestræbelser fra (Prevals) Unity Party på ... at fylde stemmebokse og afvise vælgere, der gik imod Prevals

Besættelse, murbrokker og koleraepidemi er virkeligheden i Haiti, mens facaden dækkes af fupvalg

udpegede kandidat, Jude Celestin. Kandidaterne opfordrede med usædvanlig enighed deres støtter til at gå på gaden i protest, og mange gjorde det."

Talsmanden for USA's ambassade på Haiti udtalte ikke andet, end at man fulgte situationen. Valgobservatører fra Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) aflyste en nyhedskonference og udtalte, at man indsamlede information til "vores vurdering af valgdagens aktiviteter". En FN-erklæring udtalte "dyb bekymring over det utal af episoder, der skæmmede valget". Hverken Preval eller nogen af hans talsmænd sagde noget som helst, og det var helt som forventet.

Ifølge Al Jazeera den 30. november udtalte "den fælles observatørmission fra OAS og Det Caribiske Samfund, at skønt der havde været omfattende problemer, herunder voldshandlinger og intimidering og ringe organisering, der hindrede mange i stemme, var det ikke nok til at fordømme valget".

Chefen for missionen Colin Granderson udtalte:

"Missionen mener ikke, at disse uregelmæssigheder, omend nogle af dem er alvorlige, nødvendigvis invaliderede processen".

Nicole Philips, observatør fra Institut for Retfærdighed og Demokrati på Haiti, oplyste, at på alle de valgsteder, hun besøgte, var der fejl: *"Masser af folk, sne og atter sne, var ude af stand til at stemme, fordi man ikke kunne finde deres navne på valglisten"*.

I to nordlige byer nær Cap-Haitien

Acul du Nord og Trou du Nord blev afstemningen aflyst, da folk affyrede skudsalver op i luften og smadrede et valgsted. Ved Port-au-Prince blev et andet hærget.

Financial Times' journalist Benedict Mandlers overskrift lød *"Haitis valg fordømt som massiv svindel"*, og det hedder her:

"Anklager om 'massiv svindel' (satte spørgsmålstegn ved) legitimiteten af en regering, der skal genopbygge et land decimeret af et jordskælv i januar, og som nu må slås med en koleraepidemi, der hærger landet".

"Vi fordømmer en massiv svindel, som finder sted over hele landet (...). Vi kræver simpelthen aflysning af valget". De anklagede desuden Preval for at konspirere for at *"gøre sin magt permanent og holde folket som gidsel, så deres elendighed fortsætter"*.

En ventende skare afsang Haitis nationalsang, da præsidentkandidaterne ankom, og råbte "Arrester Preval!".

En senere Reuters-historie kunne berette, at yderligere to præsidentkandidater sluttede sig til de andre og efterlod Prevals håndplukkede mand, Jude Celestin "reelt alene blandt kandidaterne om at bedyre valgets legitimitet".

Markus Shultze-Kraft fra det engelske Institut for Udviklingsstudier ved Sussex Universitet:

Valgfarcen "er et stort, potentielt eksplosivt dilemma. Haitis regering og dets internationale venner behøvede valget for at danne en legitim regering efter jordskælvet til at styre genopbyg-

ningen". Det var naturligvis umuligt, når Fanmi Lavalas og andre partier var forbudt.

Ud over at være en skinproces, som de fleste haitianere boykottede, åbnede valgstederne sent. Stemmeberettigedes navne manglede på listerne, og vrede anklager fortalte om valgurner fyldt med fupstemmer.

Alex Main, en ikke-officiel observatør fra det i Washington baserede Center for Economic and Policy Research (CEPR), sagde:

"Tingene er utroligt spændte. Vi besøgte et stemmelokale i Carrefour, hvor en gruppe Preval-bøller brød ind, smadrede alt og tævede folk. Alle var temmelig rystede. For det meste er der frustration. Folk kan ikke finde deres navne på listerne. De ankommer i forventning om at stemme, og de kan ikke".

Main fastslog, at problemet var udbredt og ikke begrænset til få isolerede tilfælde. Officielle observatører fra OAS, Det Caribiske Samfund, Forbundet af fransktalende lande og EU var der ikke for at sikre en fri, fair og åben proces eller tjene de haitianske vælgers interesser. Deres sluterklæring skal derfor tages med store forbe-

hold.

Det er nu bekræftet, ifølge Al Jazeera den 30. november, hvor det hedder:

"Den fælles observatørmission fra Organisationen af Amerikanske Stater/ Det Caribiske Samfund sagde, at selv om der havde været omfattende problemer, indbefattet voldshandlinger og intimidering, samt dårlig organisering, der hindrede mange folk i at stemme, var dette ikke nok til at fordømme valget."

Colin Granderson fra missionen erklærede:

"Fællesmissionen mener ikke, at disse uregelmæssigheder, skønt nogle af dem var alvorlige, nødvendigvis har invalideret processen."

Main tilføjede imidlertid, at det står *"klart, at holdningen her er, at det internationale samfund skulle have sørget for folks basale livsforhold"* efter jordskælvet og have tacklet den voldsomme koleraepidemi, før der blev afholdt valg. At holde det under så forfærdende forhold øger kun deres mangel på legitimitet.

Den 29. november lød overskriften på pressemeddelelsen fra CEPR: *"Det Internationale Samfund bør afvise Haitis svindelvalg"*, og direktør Mark

Weisbrot udtalte:

"Fra et forbud mod at optage landets mest populære parti på stemmesedlen til valgdagens uregelmæssigheder, heriblandt utallige rapporter om stemmeurner fyldt med falske stemmesedler til fratagelse af utallige stemmeberettigedes muligheder for at stemme, har disse valg været en oplagt farce fra start til slut".

Uden en fordømmelse og afvisning fra det internationale samfunds side *"vil Haiti blive overladt med en regering, der betragtes som illegitim"*.

Weisbrot anbefalede, at Prevals håndplukkede 'Provisoriske valgkommission' blev opløst, og at nye valg skulle udskrives. Denne udsigt er imidlertid yderst dunkel, for at sige det mildt, og efterlader haitianerne bundet til Washingtons herredømme, der bestemmer hvad der skal ske – uden at nære nogen bekymring for demokratiet eller haitianernes interesser på et tidspunkt, hvor millioner har alvorlig brug for hjælp.

Stephen Lendman er en amerikansk politisk skribent bosat Chicago.

Hjemmeside: sjlendman.blogspot.com

Afskaffelse af efterlønnen intet vidundermiddel

Af Henrik Herløv Lund

Arbejdsgiverorganisationer og borgerlige økonomer og politikere fremfører til ulidelighed en påstand om, at afskaffelse af efterlønnen vil øge beskæftigelsen og give 18 mia. kr. i bedre offentlige finanser. I virkeligheden vil det her og nu øge arbejdsløsheden og forværre statsunderskuddet

Nu er det handelens - og serviceerhvervenes arbejdsgiverorganisation Danske Erhverv, der har omgangstjansen med at fremføre den velkendte universalmedicin fra borgerlige kredse om, at bare vi afskaffer af efterlønnen, så er alle Danmarks økonomiske problemer løst.

Det sker i en artikel fredag den 26. november i Børsen: "Unge afviser at betale forældrenes regning".

Danske Erhverv har - meget sigende - ansat den tidligere CEPOS - mand Geert Laier Christensen som analysechef og fra ham flyder nu det velkendte CEPOS budskab om efterlønnens afskaffelse.

Med henvisning til Arbejdsmarkedskommissionen påstås det, at afskaffelse af efterlønnen på sigt vil give 100.000 flere i beskæftigelse og bedre holdbarheden i de offentlige finanser.

Afskaffelse af efterløn øger IKKE beskæftigelse

Påstanden savner imidlertid økonomisk grundlag. Afskaffelse af efterlønnen øger nemlig *ikke* pr automatik beskæftigelsen, men i sig selv kun arbejdsuddet dvs. skaber flere arbejdssøgen-

de. Men de kan kun komme i beskæftigelse, hvis *efterspørgslen* efter arbejdskraft vokser tilsvarende.

Men en sådan voldsom øget efterspørgsel efter arbejdskraft er der i den nærmeste årrække *ingen* udsigt til, fordi der i forvejen er en bruttoledighed på 170.000 og fordi ledigheden tværtimod vil forblive vedvarende høj en række år frem.

Skal efterspørgslen efter arbejdskraft på kortere sigt vokse så markant, at der kan opsuges et merudbud af arbejdskraft på over 100.000 personer, kræver det en tilsvarende stigning i den samfundsøkonomiske efterspørgsel, så der produceres mere og dermed ansætte flere.

Konference mod social dumping 2. december 2010. foto Aage Christensen

Men en sådan efterspørgselsstigning kan kun komme fra stigende eksport, stigende privat forbrug og investeringer og/eller stigende offentligt forbrug og investeringer. Men som tingene ligger i dag tegner udviklingen ikke lyst på nogen af områderne.

Ganske vist har *eksporten* rettet sig noget, navnlig i kraft af, at Danmarks største eksportmarked, Tyskland, i øjeblikket har økonomisk fremgang. Men dette positive forhold modvirkes af, at hele det omkringliggende EU på grund af gældskrisen er ved at spare opsvinget væk gennem massive offentlige besparelser. Alt tyder på, at EU de nærmeste år vil udgøre et hav af lavvækst med kun 1½ pct. realvækst i BNP. Hermed vil arbejdsløsheden og krisen vokse i hele EU og det er derfor mere end sandsynligt, at denne situation også vil smitte af på Tyskland og igen forringe danske eksportmuligheder hertil.

Den anden mulighed for vækst i den private sektor er en stærk *stigning i det indenlandske private forbrug*. Men uanset at VKO har hældt milliarder ud i skattelettelser, er det ikke lykkedes afgørende at bryde den tilbageholdenhed i det private forbrug, som satte ind med boligkrisen. For VKO lykkedes jo med under højkonjunktorens boligboble at få boligejerne til at gældsætte sig over skorstenene, men så brast boblen og boligpriserne styrteddykkede og med dem friværdierne.

Så længe boligkrisen ikke vender klart, vil boligejerne og dermed forbrugerne derfor fortsætte med at spare og nedbringe gæld.

Og med VKO's nulvækstplan og offent-

lige besparelser kan *det offentlige* heller ikke få lov til at blive en løftestand under økonomien og beskæftigelsen. Tværtimod vil besparelserne øge ledighed. Og det samme er som anført ved at ske i hele resten af EU. Og heller ikke i USA og Japan tegner det de kommende år til overvældende høj vækst, jf. OECD seneste prognose.

Og når der ikke er udsigt til væsentlig ordrefremgang, vil virksomhederne naturligvis også fortsætte den hidtidige *tilbageholdenhed med deres investeringer*. Alle vegne fra tegner den økonomiske udvikling således til fortsat lavvækst så langt vi kan se.

Øget arbejdsløshed – øget statsundersud

Når der således er udsigt til lavvækst, så langt øjet rækker, så vokser efterspørgslen efter arbejdskraft heller ikke, tværtimod. En afskaffelse af efterlønnen har således ingen udsigt til at øge beskæftigelsen.

Tværtimod vil en stærk forøgelse af arbejdsudbuddet med over 100.000 personer gennem afskaffelse af efterlønnen som anført blot betyde flere arbejdsøgende, men hvis de ikke kan finde job, får dette kun en effekt - at øge arbejdsløsheden med over 100.000.

En afskaffelse af efterlønnen vil der således alene komme det ud af, at et stort antal flere personer vil melde sig på jobcentrene som aftagere af arbejdsløshedsdagpenge. Her-

med vil staten imidlertid ikke tjene 18 mia. kr. for den gevinst kommer kun, hvis det offentlige udbetaler færre dagpenge samt får højere skatteindtægter fra beskæftigelse.

I stedet vil effekten jo altså tværtimod blive øget dagpengeudbetaling, som bare træder i stedet for udbetaling af efterløn. Men efterlønsatsen er jo for de mange efterlønnere (som går på efterløn som 60 årige) lavere end dagpengesatsen. Staten vil derfor ikke alene skulle udbetale flere dagpenge, men vil som helhed få øgede udgifter. De offentlige finanser vil således ikke forbedres, *men forværres gennem afskaffelse af efterlønnen*.

Påstand om efterlønnen bygger på nyliberalistisk ideologi

Hvis der ikke fra økonomiens efterspørgselsside er udsigt til stigende behov efter arbejdskraft, kan en øget beskæftigelse gennem afskaffelse af efterlønnen kun opstå på en anden måde. Ifølge nyliberalistisk inspirerede såkaldte "udbudskononomiske teorier" kan øget arbejdsudbud på meget langt sigt øge beskæftigelsen, men kun igennem, at det øgede arbejdsudbud på kortere sigt skaber øget arbejdsløshed, således som også beskrevet ovenfor.

Og denne øgede arbejdsløshed bremser så lønudviklingen, hvorved det på meget langt sigt bliver profitabelt for arbejdsgiverne at investere og at ansætte flere.

Men hvis det er denne udbudsøkonomiske tankegang, som ligger bag borger-

Fortsættes side 20

lige økonomers og politikeres påstand om, at afskaffelse af efterlønnen vil øge beskæftigelsen, så glemmer de at fortælle befolkningen, at der før den "gyldne fremtid" med øget beskæftigelse ligger mange år inden med indkomststagnation og øget arbejdsløshed.

Værsgo og spis.

Bliver en usandhed sand af at blive gentaget igen og igen?

De økonomiske realiteter handler som anført derfor om, at afskaffelse af efterlønnen en årrække frem *ikke* vil medføre øget beskæftigelse og bedre statsfinanser, men tværtimod vil indebære øget arbejdsløshed og statsunderskud. Men arbejdsgiverinteressen i at få bremset lønudviklingen og rulle velfærdsstaten tilbage er så åbenlys og massiv, at hensigten åbenbart helliger midlet.

Man fremfører uden at blinke igen og igen - og på skift - de usande påstande om de positive samfundsøkonomiske konsekvenser af efterlønnens afskaffelse - og satser åbenbart på, at man herved kan få etableret usandheder som - *sandheder*.

Måske har påstandene fra DI og DA, tidligere og nuværende økonomiske "vismænd" og nyliberalistiske politikere fra RV over Konservative til Liberal Alliance haft den funktion, at overbevise højrefløjen selv i dansk økonomisk politik om sandheden i påstanden om afskaffelse af efterlønnen som universalmidlet til at klare Danmarks økonomiske problemer.

Der er ingen grund til, at andre køber, hvad der i bund og grund handler om nyliberalistisk ideologi, borgerlig fordelingspolitik og arbejdsgiverinteresser. Problemerne i dansk økonomi er med over 200.000 tabte arbejdspladser, en forværring af de offentlige finanser med over 150 mia. kr og produktivitet og vækst på et historisk lavpunkt alt for komplekse og alvorlige til, at vi kan bruge sådan forenkede patentmedicin til noget.

Folkerepublikken Korea forsvarer sine farvande mod aggression

Af Nettmagasinet Revolusjon

Teknisk set har det nordlige Korea og det okkuperede syd været i krig i tres år og er det fortsat. Det eksisterer kun en våbenhvileaftale

Hele året har USA og Republikken Korea (Sydkorea) gennemført en række store, aggressive marine øvelser ud for den koreanske kyst. Hensigt: at true Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DFRK, Nordkorea) til underkastelse,

og samtidig øve pres på den imperialistiske rival Kina.

De militære trusler kommer i tillæg til de økonomiske sanktioner og andre typer for afpresning mod Pyongyang. Det hele toppede i marts, da et sydkoreansk krigsskib havarerede på mistænkelig måde. Seoul og USA var hurtige med at lægge skylden på DFRK. Episoden har påfaldende lighed med, da USA i 1964 konstruerede et nordvietnamesisk angreb på et amerikansk marinefartøj i Tonkinbugten og brugte det som påskud for at involvere hele den amerikanske krigsmagt mod Vietnam.

Udtalelse fra talsmand for udenrigsdepartementet i Den demokratiske folkerepublik Korea (DFRK):

Dokumentation

Pressemeddelelse fra Udenrigsdepartementet i Den Demokratiske Folkerepublik Korea
Pyongyang, 24. november
(KCNA)

Som overkommandoen i Den koreanske folkehær allerede har rapporteret, tog de revolutionære væbnede styrker i DFRK den 23. november afgørende selvforsvarsforholdsregler for at takle fjendens uhørte militære provokation, da den skød granater ind over DFRK's territorialfarvand ved øen Yonphyong i det vestlige Korea hav.

DFRK's hær har flere gange advaret om, at hvis en eneste granat fra fjenden blev affyret ind over DFRK farvand, ville dette blive mødt med øjeblikkelig gengældelse i forbindelse med den skarpe granatøvelse, som de planlagde at iscenesætte fra Yonphyong øen i forbindelse med gennemførelsen af de berygtede manøvrer for aggressionskrig mod DFRK med kodenavnet Hoguk.

Kl. 08:00 den 23. november, dagen da hændelsen indtraf, sendte lederen af DFRK delegationen en telefonbesked

til lederen af fjendens delegation ved de inter koreanske militære forhandlinger, hvor fjenden på ny blev kraftigt opfordret til at afbryde planen for den nævnte granatøvelse i dette følsomme farvand.

På trods af dette begik fjenden en ekstremt hensynsløs militær provokation ved at sende dusinvis af granater fra holmen ind over DFRK's territorialfarvand fra omtrent kl. 13:00.

Fjenden skød med artilleri fra holmen, der ligger så tæt på DFRK's territorium, at det er indenfor synsvidde skønt der er masser af fjelde, elve, søvand og holme i det sydlige Korea.

Denne sabelraslen kan ikke tolkes på anden måde end en politisk motiveret provokation.

Fjenden hævder, at man skød granater mod syd fra øen i et forsøg på ikke å komme i konflikt med DFRK, men øen Yonphyong ligger langt inde på DFRK's territorialfarvand og langt væk fra den maritime militære demarkationslinje. Hvis der affyres skarpe granater fra øen, kan de ikke undgå at havne inde i DFRK's søterritorium, uanset i hvilken retning de affyres, på grund af de geografiske forhold.

Fjendens hensigt var at skabe indtryk af, at DFRK anerkendte havområ-

Når NATO-medierne i fællesskab beskylder det Nordkorea for aggression efter granatepisoden nær delingslinjen imellem de to koreanske stater, så er der al mulig grund til at høre den nordkoreanske version. Det er en kendsgerning, at øen, som var gerningssted for hændelsen, ligger langt **nord** for demarkationslinjen, der er anerkendt af begge de koreanske stater.

Nedenfor gengiver vi pressemeddelelserne som udenrigsdepartementet i Pyongyang udsendte efter skudepisoden.

derne udenfor holmen som fjendens «territorialfarvand», i tilfældet af, at man ikke blev mødt med en fysisk modreaktion. I dette ligger den listige og onde natur af fjendens provokation.

DFRK's hær, som ikke fremfører tom snak, foretog selvforsvarsforholdsregler i form af et kraftigt anslag mod fjendens artilleristillinger.

Denne hændelse repræsenterer endnu et farligt udviklingstræk, som er sket på baggrund af den ulovlige «nordlige grænselinje» der blev ensidigt fastlagt af Clark, kommandant for FN-styrken, da han trak linjen efter eget forgodtbefindende den 30. august 1953 ved indgåelsen af den koreanske våbenhvileaftale.

USA, dets tilhængere og nogle ledere i internationale organer bør fralægge sig den dårlige vane med tankeløst at rette beskyldninger mod andre, før man har sat sig ind i sandheden om hændelserne.

Hvis man værner om forbryderen, det sydlige Korea, uden principper og kun, fordi man er allierede, er det lig at bære ved til bålet.

DFRK, som værdsætter freden og stabiliteten på den koreanske halvø, viser stadig overmenneskelig selvkontrol. Men DFRK hærens artillerienheder, retfærdighedens forsvarer, er parat til at åbne ild.

Udtalelse om situationen i Korea

*Venskabsforeningen
Danmark – Den
Demokratiske
Folkerepublik Korea har i
dag (24. november 2010)
afholdt sin årlige
generalforsamling, der har
vedtaget følgende
udtalelse*

Den langvarige og særdeles højspændte situation i Korea blev i går desværre til direkte væbnet konflikt i området omkring øen Yonpyong i farvandet tæt på sydkysten i den nordkoreanske Sydhwanghaeprovin. I samme område afholder Sydkorea og USA i disse dage en stor, aggressiv krigsøvelse med bl.a. landgangsfartøjer vendt imod DDF Korea. Øvelsen har kodenavnet Hoguk, og i den deltager over 70.000 soldater.

Under denne krigsøvelse har sydkoreanske flådefartøjer gentagne gange overskredet den nordlige grænselinje i farvandet og endog skudt flere granater i havet ind i DDF Koreas territorialfarvand. Efter gentagne advarsler så DDF Koreas væbnede styrker i går ikke andre muligheder end at besvare provokationerne ved at angribe en militær base på Yonpyong, der beklageligvis også medførte få civile ofre.

Da advarslerne ikke havde effekt, fandt DDF Korea, at man ikke havde andre valg end at vise, at advarslerne ikke blot var tom tale.

Vi finder, at Sydkoreas myndigheder og USA må bære det fulde ansvar for den meget alvorlige udvikling i Korea, samt ansvaret for ofrene for angrebet på militærbasen på Yonpyong. Ved afholdelse af aggressive flådeøvelser og afskydning af granater helt op til og ind over DDF Koreas farvande har Sydkorea og USA ensidigt eskaleret situationen til det ekstreme. Dertil kommer, at Sydkorea og USA leger ekstra uansvarligt med ilden ved at afholde flådeøvelse i et konfliktområde, hvor Nord-Syd-demarkationslin-

Krigsøvelse få km fra kysten

jen fra våbenhvileaftalen i 1953 aldrig er blevet færdigforhandlet og endelig fastlagt, hvad angår farvandene ud for Koreas vestkyst.

Vi er meget bekymret over den militære højspændte udvikling i Korea. Vi finder, at USA's og Sydkoreas nærmest permanente afholdelse af krigsøvelser skal ses som forsøget på at eskalere situationen, således at der opstår påskud til en konflikt, der kan føre til det socialistiske Koreas fald.

Som led i denne optræning er et amerikansk hangarskib nu på vej til området, og senest har en USA-ledet "undersøgelseskommission" endeligt fastslået, at den sydkoreanske korvet Cheonan blev sænket af DDF Korea i marts i år. Det til trods for, at DDF Korea i en ny rapport grundigt har dokumenteret, at der er tale om falske fabrikerede "beviser", og til trods for Sydkoreas og USA's kategoriske afvisning af nordkoreansk og kinesisk deltagelse i de tekniske undersøgelser.

Konfrontationen og den militære optræning og krigsøvelser i Korea må omgående stoppe. Vi finder, at den eneste farbare vej er at vende tilbage til en fredelig dialog ved genoptagelse af sekspartsforhandlingerne, start på forhandlinger om en fredsaftale til erstatning af den gamle våbenhvileaftale og endelig en genstart af den nord-syd-koreanske dialog og samarbejde på grundlag af indholdet i Nord-Syd-Fælleserklæringerne fra 2000 og 2007.

Dramatiske konsekvenser af finansloven

Stilladsarbejdernes Brancheklub af 1920 har i dag (1. december 2010) haft foretræde for Arbejdsmarkedsudvalget. Vi redegjorde for de drastiske konsekvenser af besparelserne i Finansloven.

Besparelserne på AMU-uddannelserne og 20 % reduktion på VEU-godtgørelser rammer vores branche og vi frygter det kan ødelægge vores uddannelse.

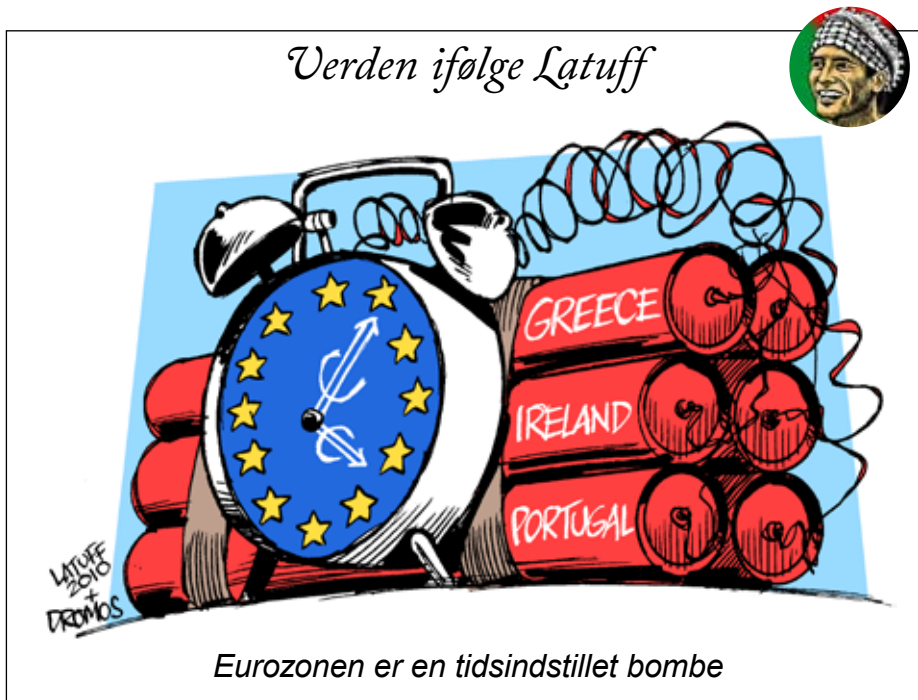
Arbejdsmarkedsudvalget tog godt imod os og lyttede interesseret til vores lille historie. Men de har travlt i Folketinget og halvdelen af udvalget gik ind og ud af lokalet i de 15 minutter vi var derinde.

Det er derfor med stor bekymring at vi ved at de på kun 2 uger vil ændre hele uddannelsessystemet for arbejdsmarkedet – med en række lovændringer.

Det er ændringer som er større end hvad der er sket de sidste 9 år og som også indbefatter sygedagpenge, feriedagpenge og voldsomme indskrænkninger for lediges muligheder, hvad enten de er på kontanthjælp eller dagpenge.

Vi håber politikerne de næste 2 uger vil tænke sig om og overveje konsekvenserne af alle disse forringelser!

Stilladsarbejdernes Brancheklub af 1920

Villy og Helle

mulige kommende ministre vil have medicin med til en dødssyg patient der kunstigt holdes i live med alverdens lappeløsninger - og ved at gentage disse reformprocesser vil Villy og Helle forlænge patientens lidelser og døds kamp, - men i denne situation bør andre med forstand på denne behandlingsform træde ind og gøre kort proces

N.B.

Vil S-SF kæmpe for strejkeretten i EU?

Socialdemokraterne og SFs partiledere Helle Thorning-Schmidt og Villy Søvndal har skrevet en fælles kronik under overskriften "En aktiv og ansvarlig europapolitik". Kronikken er i store træk identisk med de to partilederes nylige EU-politiske udspil for en kommende regering med de to partier.

- I store annoncer har Villy Søvndal på det seneste reklameret med, at ville "sikre strejkeretten i EU". Derfor er det bemærkelsesværdigt, at kronikken overhovedet ikke giver et konkret bud på hvordan det skal ske, udtaler Søren Søndergaard, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU.

- Pæne ord om den danske arbejdsmarkedsmodel er ikke nok, når strejkeretten er blevet undermineret af en række afgørelser ved EU-domstolen. Derfor har fagbevægelsen overalt i EU krævet en bindende social protokol til Lissabon-traktaten. Hvorfor indeholder S-SF udspillet ikke dette krav om en social protokol?

- Det er en kendt sag at Folkebevægelsen ikke deler Helle Thornings og Villy Søvndals EU-begejstring. Men jeg vil i det mindste opfordre dem til at kæmpe for strejkeretten og for en social protokol og i EU, sådan som deres faglige medlemmer ønsker, siger Søren Søndergaard.

Folkebevægelsen mod EU
Søren Søndergaard

**Støt
Kommunistisk Politik**
Hold Netavisen på nettet
Giv et bidrag

Bankkonto
1551 - 166 34 271

Om internationale virksomheders medvirken til israelske krænkelser af international lov

Russell-tribunalet om Palæstina (RTP) afsluttede sin 2. samling den 22. november 2010.

Tribunalet opstod som reaktion på staters og politikeres manglende respons på de mange FN-resolutioner Israel overtræder og efter den larmende tavshed, der fulgte efter den internationale domstols afgørelse i 2004 om apartheidmurens ulovlighed.

Første møde var i Barcelona, marts 2010 og det andet i London i november. Dette havde til opgave at undersøge *internationale virksomheders medskyld i Israels overtrædelser af menneskerettigheder, overtrædelse af international humanitær ret og krigsforbrydelser.*

Det næste tribunal i Sydafrika i 2011 vil handle om Israel og apartheid. Den sidste af de 4 samlinger skal foregå i USA.

Uddrag fra den afsluttende erklæring

I de seneste to dage har tribunalet hørt overbevisende vidneudsagn om virksomhedernes medvirken i israelske krænkelser af folkeretten, i forbindelse med:

- våbenleverancer,
- konstruktion og vedligeholdelse af den ulovlige separationsmur,
- opretholdelse og leverance af tjenester, særligt finansielle, til ulovlige bosættelser,

Alt sammen indenfor rammerne af den ulovlige besættelse af palæstinensisk territorium.

Det fremgår af vidneudsagnene, at denne adfærd ikke kun er moralsk for-

kastelig, men at det også kan give sel-skaberne det juridiske ansvar for meget alvorlige overtrædelser af internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret. Hvad der adskiller den aktuelle situation fra andre, hvor der er taget international aktion, er at i dette tilfælde bryder både Israel og virksomhederne, der er medskyldige i Israels ulovlige handlinger, internationale menneskerettigheder og humanitær lov.

På den første session i Barcelona fandtes EU og EU medlemsstaterne medskyldige i Israels brud på international lov, herunder også: Den illegale konstruktion af muren på palæstinensisk territorium. Den systematiske bygning af illegale bosættelser for jøder på besat palæstinensisk territorium. Den illegale blokade af Gaza. Samt utallige illegale militære operationer mod civile palæstinensere, særligt under operation "Cast lead" i Gaza (dec. 08-jan 09), det er krigsforbrydelser og/eller forbrydelser mod menneskeheden.

Endvidere bemærker RTP, at det internationale samfund klart er enig om, at Israel er i åbenlys strid med sine internationale forpligtelser.

Den fulde konklusion af juryens arbejde kommer i løbet af december og den vil indeholde detaljerede eksempler og også pege på civil ulydighed/BDS-aktioner der kan fremme virksomhedernes ansvarlighed.

På hjemmesiden www.russelltribunalonpalestine.com findes der video'er af hele sessionen i London og erklæringen i sin helhed på engelsk.

G4S har i længere tid været i søgelyset for sit samarbejde med Israel, men Rus-

sell tribunalet har uden tvivl været medvirkende til at Danwatch's afsløringer af leveringer af udstyr til tortur mm. er blevet omtalt i pressen og indtil videre har det ført til at G4S er blevet afkrævet en redegørelse fra Statens og kommunernes indkøbsservice. Også Lene Espersen har set sig nødsaget til at udtale til Berlingske at "Jeg vil klart opfordre virksomheder til ikke at gennemføre aktiviteter, der risikere at opretholde ulovlige bosættelser". Ansvarligt Universitet fra RUC og KU kræver et bojkot af G4S og Frank Aen kræver G4S blacklistet. DKU har for længe siden aktioneret mod G4S og virksomheden blev også omtalt i denne spalte i januar måned.

Lad dette være en opfordring til at afbryde alt samarbejde med G4S i alle sammenhænge.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag til torsdag 16-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Virksomhederne spiller en meget afgørende rolle for at Israel er i stand til at begå krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

RTP's konklusioner omfatter muligt juridisk ansvar for bl.a. flg. virksomheder:

G4S - en multinational dritisk/dansk virksomhed, leverer scanner udstyr og hel-krops scannere til adskillige militære checkpoints på

Vestbredden, der alle er en del af separationsmuren. G4S leverede også scannere til Erez checkpiont i Gaza.

Elbit systems har et tæt samarbejde med det israelske militær om våbenudvikling, der først afprøves af hæren i aktiv kamp og derefter kan sælges over hele verden. Det gælder eksempelvis ubemandede droner, som dræber 10 civile for hver person de skyder efter.

Den bemalede Fogh

Når det røde rammer lærredet

*Anders Fogh Rasmussen
i Folketingets portrætsamling*

200.000 kr. er den officielt oplyste pris for det officielle portræt af fhv. statsminister Anders Fogh Rasmussen, som skal hænge på Christiansborg sammen med andre statsministerkontrafejer. Og det må i grunden siges at være billigt for et propagandamaleri, der er eksponeret vidt og bredt og via medierne er nået ud i den fjerneste afkrog sammen med historien om, at maleren er tidligere bz'er og ikke særlig vant med at beskæftige sig med maling.

Portrættet viser en brunsminket herremodemodel med speciale i jakker med stålgrå venlige øjne og forkeret underansigt (i al fald i forhold til Fogh), som træder ud af en lys bøgeskov. Det forårsgrønne Danmark nærmest lægger sig som en krans omkring modellens knaldsorte hår og tindinger, der savner blot et enkelt gråt stænk – blot for at åbne for et syn af bjerge med et indkommende militærfly. Det får straks danskerne til at tænke på krig og Afghanistan, men bjergene er såmænd Råbjærg Mile, har kunstneren forklaret, og flyet er et Herkules, der både kan bringe nødhjælp og tropper. Langt oppe, mellem bøgegrene i det fjerne blå, blinker en enkelt sølvfarvet NATO-stjerne. Fogh bragte Danmark ud af sin provinssielle isolation og ud til verdens brændpunkter, forklares det.

Fogh har erklæret sig glad for billedet. Det er til at forstå. For det er et portræt af velplejet overflade. Ren propaganda, tilstræbt glansbillede. Overfladiskheden i sig selv skal fremkalde refleksion hos beskueren – noget i den stil, ifølge propagandamaleren.

Jørgen Buchs *Olie billede* (2003-2004) er ikke noget portræt, men afslører dog langt mere om den fhv. statsminister end Christiansborg-relikviet. Det er heller ikke psykologiserende, det er simpelthen afbildningen af statsministerens rolle og funktion. Det vil sig som krigsforbryder og som dikkende lammehale til USA, Mærsk og de store olieinteresser, med superman-klud og dollarstempel.

En absurd placeret ubåd trækker en hvis krystalstribе gennem luften, som regner med de små børns blod, mens en hvid måge, eller fredsdue, kaster sin last i det sorte statsministerhår. Den senere NATO-generalsekretær viser sig

OLIE BILLEDE

at være bevæbnet med et propgevær.

Det er selvfølgelig inspireret af en kendt episode fra marts 2003, hvor den røde maling ikke ramte et lærred, men en kriminel, der var i færd med at trække sit land ind i en ulovlig Irak-krig.

Den bemalede Fogh indgår som en afgørende detalje i Peter Carlsens monumentalmaleri *'Danmark 2009'* som tidligere har været omtalt og gengivet i Kommunistisk Politik. Skitsen dertil findes også som selvstændigt litografi. Det er krigsforbryderen, bevidst om sin mission, bleg og beslutsom som knokkelmanden, med dryppende rød maling og ikke lysegrønne bøgeblade som laurbærkrans.

Det kan være historien kommer til at sætte propagandaportrættet i magasin.